REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER / BX / 9401 / .C36

CALVINIST CONTACT

DUTCH - CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton

MARCH 13th, 1964 - No. 637 - 19th YEAR OF PUBLICATION

Zijn Wij Geschrokken?

Op het eerste gezicht lijkt het er op, dat wij achter de feiten aanlopen, als wij nog even willen stilstaan bij de recente gebeurtenissen in en rond het Koninklijk huis in Nederland. Het kan echter soms zijn goede kant hebben, eerst de kruitdamp wat te laten optrekken, alvorens men zich een oordeel gaat vormen over hetgeen is geschied. Enkele onzer lezers hebben ons geschreven hetgeen eveneens aanleiding geeft nog even stil te staan bij het overgaan van Prinses Irene naar de Rooms Katholieke kerk en haar verloving met de Spaanse edelman.

Wij zijn nu wel over de eerste schrik heen en dan gaan wij vragen wat er eigenlijk precies is gebeurd, en hoe het is gekomen. Daar houden onze briefschrijvers zich ook voornamelijk mee bezig. In hun brieven komen voornamelijk twee tendenzen naar voren: de eerste is een scherpe kritiek op de Rooms Katholieke kerk, en de andere een constateren van een breuk in de band tussen Nederland en Oranje.

Er zal voor beide tendenzen wel iets te zeggen zijn. Misschien is het zo dat de gebeurtenissen in Nederland nog te jong zijn, om nu reeds van een breuk tussen Nederland en Oranje te spreken. Ondanks de diepe teleurstelling, die in veler hart leeft, zal nog moeten blijken of er inderdaad een breuk is ontstaan.

Vrij algemeen echter, niet alleen in de brieven die wij ontvingen, maar ook hetgeen wij in de Nederlandse pers hierover hebben gelezen is de kritiek op de Rooms Katholieke kerk. Deze kritiek kan soms zeer scherp zijn. Zo lezen wij in een der brieven, "laten wij liever zien hoeveel miljoenen deze kerk de hel in gejaagd heeft". Al kunnen wij begrijpen dat wellicht deze en gene de behoefte gevoelt zich te ontladen, toch menen wij dat met zo te spreken of te denken wij in een verkeerde richting zien. Dan zijn wij eigenlijk boos op de Rooms Katholieke kerk, omdat deze kerk kans heeft gezien een der leden van het Protestantse Nederlandse Koninklijk Huis tot haar discipelen te maken. Wij moeten ons echter afvragen of deze kritiek wel redelijk is. Een goed Rooms Katholiek is natuurlijk overtuigd dat hij de juiste zienswijze heeft. Mag men hem dan kwalijk nemen, dat hij anderen tracht te overtuigen van zijn zienswijze? Wij menen niet — zoals een onzer briefschrijvers ons wil doen geloven — dat men de Rooms Katholieke kerk voor het gebeuren in Nederland aansprakelijk kan stellen.

Onze gedachten gaan een andere richting uit.

In "De Kruisbanier", het Algemene Evangelische weekblad voor België, lazen wij dat Prinses Irene met het Rooms Katholicisme in aanraking is gekomen in de oecumenische studenten gemeente in Utrecht. Ook kwamen, volgens dit blad, de predikanten Dr. Van der Linde en Ds. Loos tot hun overgang naar Rome via een intensief oecumenisch kontakt.

Al zien wij de verantwoordelijkheid van een lid van het Koninklijk Huis niet voorbij, toch menen wij dat de kritiek zich in de eerste plaats moet richten tot de "kinderen der Reformatie. Oecumene is momenteel een gevleugeld woord in geheel de wereld, en men moet voorzichtig zijn daar iets verkeerds van te zeggen. Doet men dat, dan wordt men al gauw voor sectarisch of liefdeloos aangezien. Wij willen de risico voor een keer lopen, als wij zeggen dat veel wat onder oecumenische vlag vaart meer de indruk geeft van het gebrek aan eigen inzicht dan aan een werkelijk streven naar de eenheid van de Kerk. We kunnen gemakkelijk kritiek uitoefenen op de Rooms Katholieke kerk, maar wat is de kerk voor ons eigen besef? Hebben we daar nog steeds een welomlijnd begrip van? Zo kunnen wij gemakkelijk kritiek uitoefenen op de Roomse leer van natuur en genade. Wij zeggen dan dat de Roomse kerk die twee terreinen volkomen gescheiden heeft. Maar hoe is onze praktijk? Spreken wij zelf ook niet meermalen van ons dagelijks leven en van ons geestelijk leven, en maken wij daarbij niet een zeer duidelijk onderscheid tussen die twee? Wij kunnen kritiek uitoefenen op het gezag wat de kerk bij Rome heeft, maar hoe doen we zelf? Spreken wij en denken wij ook niet vaak over hetgeen wel van de kerk mag en wat niet van de kerk mag? Kortom, wát hebben wij tegen de Roomse kerk te zeggen? Hebben wij voldoende grond onder de voeten om te staan voor wat wij geloven? Hoe komt het dat Prinses Irene en met haar velen meer, die in een Protestantse omgeving zijn opgevoed, overgaan naar het Rooms Katholicisme? Is het uitsluitend te wijten aan de Roomse aktiviteit, of kan het zijn dat er in Protestantse kringen zo weinig ruggegraat wordt getoond dat het fascinerende erin verloren is gegaan?

Wij beseffen heel goed dat wij hier tere punten aanraken. Wij beseffen dat de oecumene zeer belangrijk is en wij willen voor niemand onder doen in ons geloof in de eenheid der Kerk, maar dit wil nooit zeggen een verzwijgen van ons inzicht in de Schrift.

Of Prinses Irene al dan niet onder druk van haar Spaanse verloofde tot de Rooms Katholieke kerk is overgegaan doet niet terzake. Ze is gegaan, en zo zijn de twee predikanten, die we hier boven noemden, gegaan. Zo zullen er meer gaan, indien de Reformatorische christenen vergeten of voorbij zien waar het in de Reformatie om ging.

Juist nu wij dit schrijven, krijgen wij het jaarboek 1964 van de Christian Reformed Church in handen. Uit de statistiek over het jaar 1963 blijkt, dat in dat jaar 1266 belijdende leden naar een andere denominatie zijn overgegaan, welke die andere denominatie dan ook maar zijn mag. Dit betekent zoveel, dat gemiddeld per dag vier mensen hun kerk vaarwel zeggen! Men moet zich dit even indenken! En dit betreft nu nog alleen de Christian Reformed denominatie. Andere denominaties laten waarschijnlijk eenzelfde beeld zien.

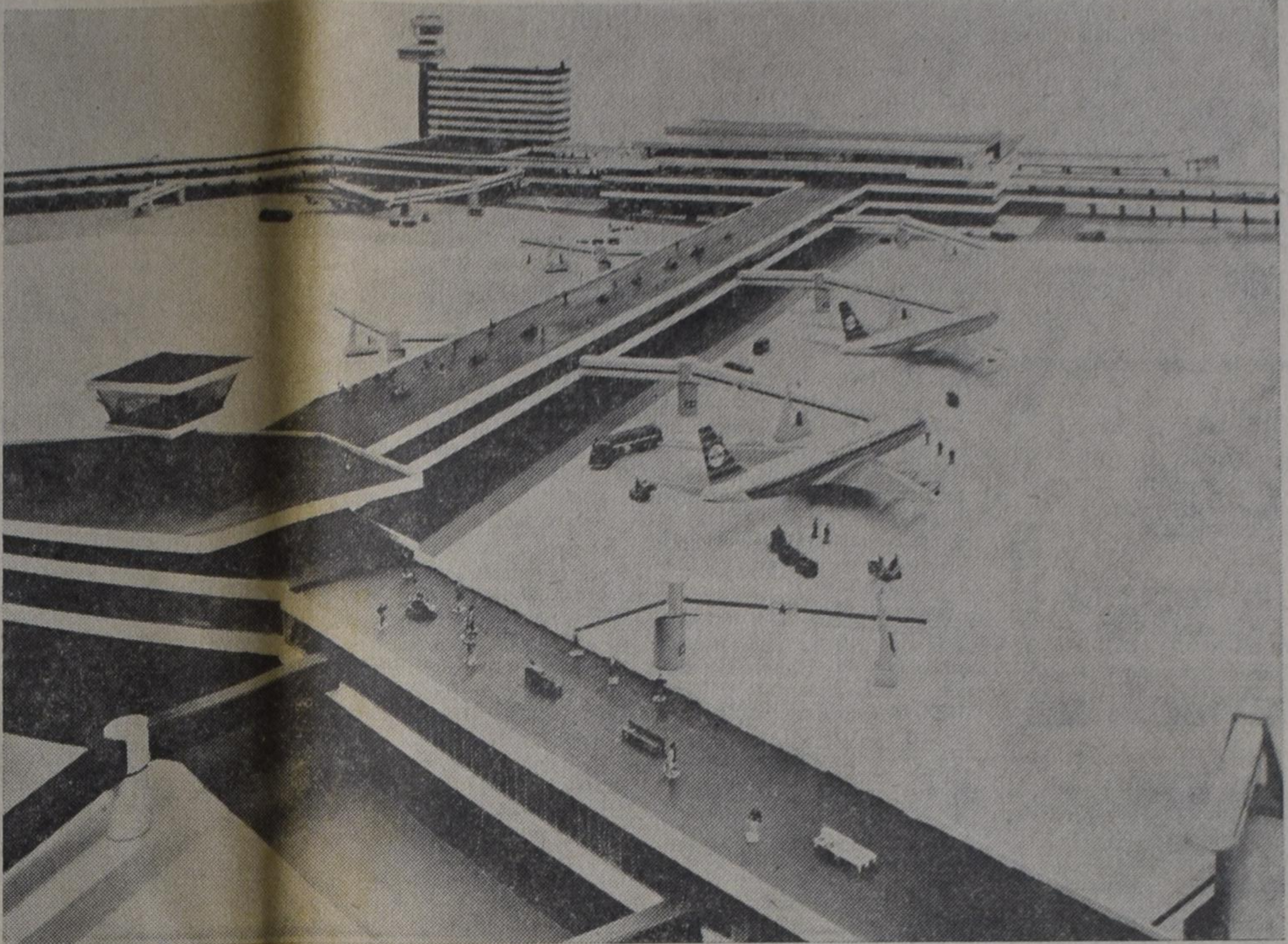
Het ziet er tevens slecht uit voor een kerk, als leden — ten getale van gemiddeld vier per dag — de kerk vaarwel zeggen, waarvan zij eens hebben verklaard, dat in die kerk de goede belijdenis werd hooggehouden. Wij kunnen dan wel om de oecumene roepen, maar als wij aan zulke verschijnselen geen ernstige aandacht besteden, heeft het roepen om de oecumene ook niet veel zin meer.

Met instemming zouden wij hier willen citeren, wat Ds. J. H. Velema onlangs schreef in het Nederlands weekblad "De Wekker":

> Het is inderdaad moeilijk om vandaag een goed Reformatorisch christen te zijn.
>
> Het zal taak zijn, dat wij profeteren en daarom protesteren tegen deze tijdgeest en dat wij meer dan ooit leven uit de schatten van de Reformatie."

Wij zijn geschrokken, ja. Maar waarvan zijn wij geschrokken? Het is te hopen, dat wij geschrokken zijn van het feit, dat blijkbaar het getuigenis van de Reformatie zo weinig effectief blijkt te zijn.

D.F.

TOEKOMSTIG SCHIPHOL

Een foto van het door de K.L.M. vervaardigde model van het toekomstige stationsgebouw van Schiphol. Men hoopt het nieuwe complex over enkele jaren in gebruik te nemen.

DE STRIJD OM DE ZIEKENHUIZEN

Iedereen die direkt of indirekt met de opname in een ziekenhuis in Canada in aanraking is gekomen weet hoe overbevolkt deze instituten zijn. Indien het geen acuut geval betreft, moet men soms vrij lange tijd wachten aleer er plaats is.

Deze situatie bezorgt niet alleen de ziekenhuizen zelf maar ook de doktoren grote zorg. Medici zien verlangend uit naar het moment dat zij een bed in een ziekenhuis kunnen krijgen wanneer een hunner patienten dit nodig heeft, maar het ziet er naar uit dat dit voorlopig wel een vrome wens zal blijven.

Dit neemt niet weg dat niets aan verbetering van de toestand wordt gedaan. Zo is b.v. reeds meermalen getracht de beschikking te krijgen over de ziekenhuizen die in handen zijn van het Federal Department of Veterans Affairs. Deze ziekenhuizen hebben niet alleen een groot aantal bedden, maar beschikken tevens over een volledige installatie. Deze Veterans-ziekenhuizen staan hoog aangeschreven. Er zijn elf van dergelijke instituten in het land met een totale kapaciteit van 8,408 bedden. Bovendien zijn er twee algemene ziekenhuizen die beschikken over een zogenaamd Veterans Pavillion, alsmede twee herstellingsoorden met 385 bedden en twee rusthuizen voor 135 personen.

Het kost de Federale regering ongeveer 50 miljoen dollar per jaar om deze Veterans ziekenhuizen te exploiteren.

Oorspronkelijk was het doel van deze Veterans Hospitals dat ernstig gewonden uit de oorlog hierin zouden worden opgenomen. Uiteraard zijn er thans niet van dergelijke gevallen, met het gevolg dat momenteel niet minder dan 70% van de bevolking van deze ziekenhuizen chronische patienten zijn, patienten die waarschijnlijk even goed thuis verpleegd zouden kunnen worden.

Hun aantal wordt gaandeweg minder omdat de meeste patienten oologs-gewonden zijn uit de Eerste Wereldoorlog. Er zijn natuurlijk ook patienten uit de Tweede Wereldoorlog, doch alle patienten uit de Tweede Wereldoorlog of van Korea zijn nog niet opgenomen. De verwachting is daarom dat in de eerstkomende tijd het aantal patienten zal oplopen en dat het hoogtepunt zal worden bereikt in 1980. Nadien verwacht men dat het aantal snel zal terug lopen. Indien dit zal gebeuren dan zullen bij die tijd ongeveer 1600 bedden beschikbaar komen.

Nu hebben ziekenhuis-autoriteiten in Calgary, Winnipeg en Toronto en in enige andere plaatsen te kennen gegeven, dat zij gaarne deze faciliteiten zouden willen benuttigen, teneinde aan de steeds grotere vraag naar ruimte te kunnen voldoen. Daarvoor is aan de deur geklopt van het Department of Veterans Affairs, doch dit heeft de betreffende Minister in een enigzins moeilijke positie gebacht. Deze Minister, de Hon. Roger Teillet, ziet zich min of meer tussen twee vuren geplaatst. Hij weet wel dat vele oorlogsveteranen gekant zijn tegen het gebruik van hun ziekenhuizen voor ander patienten.

(Vervolg op pag. 2)

VERHUIZEN MAAKT DORSTIG

Eind februari vond in Tiel een grote verhuizing plaats: het gehele ziekenhuis "Bethesda" werd met behulp van de B.B. in één dag overgebracht naar een nieuw gebouw. Op de foto links zien we een beeld van deze bijzondere "operatie": verhuizen maakt dorstig! Alles liep op rolletjes, al moesten sommige patienten in het nieuwe ziekenhuis wel even op de brancard blijven liggen, tot de bedden in gereedheid waren gebracht.

DE STRIJD OM DE ZIEKENHUIZEN

(Vervolg van pag. 1)

Daarentegen wordt almeer druk op hem uitgeoefend door de provinciale ziekenhuiscommissies. De moeilijkheid voor deze Minister is dan ook te trachten zowel de kool als de geit te sparen, maar het gevolg zal wel zijn dat ongeacht welke beslissing hij neemt hij de vriendschap van één van beide groepen zal verliezen.

Zo heeft de Minister reeds bezoek gehad van twee leden van het Kabinet van Alberta, om de toekomst te bespreken van de Veterans ziekenhuizen in Edmonton en in Calgary. Tegelijkertijd echter heeft de afdeling Alberta van de Royal Canadian Legion haar hoofdkantoor in Ottawa verzocht de burgerlijke overname van het Calgary hospitaal te bestrijden. Tevens zijn de ziekenhuis autoriteiteiten in Manitoba en Ontario in het geweer geroepen, teneinde een deel van de buit in de wacht te slepen.

Onlangs heeft Minister Teillet in the House of Commons medegedeeld, dat de Regering nog niet in staat is een definitief standpunt bekend te maken. Hij heeft daarbij eigenlijk niet veel meer gezegd, dan dat hij de leden van het Parlement wilde verzekeren dat de Regering niet van plan is om de veteranen van Canada de best mogelijke zorg te onthouden.

Intussen ligt op de Regeringstafel het bekende Glassco Report. Zoals men zich zal herinneren was deze commissie indertijd in het leven geroepen teneinde de Regering van advies te dienen met betrekking van de bezuiniging op regerings-uitgaven. De Minister van Veterans Affairs kan dit report uiteraard niet negeren. Onder andere worden enige punten uit dit rapport genoemd met betrekking tot de ziekenhuizen. Bijvoorbeeld:

1. De Regering zou geen nieuwe ziekenhuizen moeten bouwen voor oorlogsveteranen.
2. Zoveel mogelijk zouden de oorlogsveteranen in openbare ziekenhuizen moeten worden verpleegd op kosten van de Regering.
3. Veteranen, die chronische verpleging of huisverpleging nodig hebben, blijven voor de verantwoordelijkheid van de Federale Regering.
4. De veteranen, als vorengenoemd, doch die geen blijvend pensioen hebben zullen meer en meer ter behandeling aan de plaatselijke ziekenhuizen moeten worden overgedragen onder bepaalde financieele voorwaarden.
5. Ziekenhuizen, die thans worden geëxploiteerd door het Department of Veterans Affairs, zullen zodra dit mogelijk is moeten worden verkocht aan plaatselijke ziekenhuisautoriteiten, waarbij dan een regeling kan worden gemaakt dat oorlogsveteranen een zekere voorkeur zullen genieten.

Wat de Regering ook zal doen, zij zal moeilijk het oog kunnen sluiten voor de klimmende nood die in verschillende ziekenhuizen zo klaar aan de dag treedt.

FOR
Aluminum Siding
ALUMINUM WINDOWS AND DOORS
REMODELLING AND ALTERATIONS
Call
PETER DE VRIES
CARPENTRY
HOME IMPROVEMENTS
Phone 679-4600
MOUNT HOPE, ONT.

FIVE ROSES WAARBORGT U VOLLEDIGE TEVREDENHEID OF UW GELD TERUG

Weduwe verliest haar portemonnaie met $19.000 inhoud

Een weduwe van 67 jaar uit de Robert St., verloor Maandag $19.000 spaargeld, toen ze haar portemonnaie in een Kensington Market winkel, Baldwin St. kwijt raakte. Mevrouw Annie Gringer, suikerziekte patient en doof, vertelde dat het geld in biljetten van $1 tot $100 aan haar was nagelaten door haar echtgenoot George, die zes jaar geleden overleed.

Door het drijven van een schoenreparatiebedrijf in College St. bij Beatrice St. gedurende 32 jaar, hadden zij het geld overgespaard, dikwijls werkende tot middernacht, aldus Mevrouw Gringer. Zij en haar man kwamen in 1922 van Polen naar Canada.

De weduwe vertelde dat haar man niet in banken geloofde en wilde dat het geld in huis gehouden werd. Ze zei, dat ze sinds de dood van haar man het geld, ingepakt in een genopte lap, bewaard had in een donkerbruine portemonnaie.

Mevrouw Gringer looft een beloning van $1000 uit voor de portemonnaie met-inhoud. De portemonnaie heeft een zilver gekleurde sluiting. Ze deed haar boodschappen met haar huiseigenares, Mevrouw Rose Katzman, in wier huis ze een enkele kamer huurt.

Het is veiliger in de Scotiabank

U kunt het bij U dragen, maar het is veel verstandiger om Uw gespaarde geld bij de Scotia Bank te bewaren. Daar kan Uw geld niet verloren gaan, zoek raken of gestolen worden. Het ligt er altijd voor U klaar, veilig en secuur, wanneer U het nodig hebt. Bovendien groeit Uw gespaarde geld vlug bij de Scotia Bank en verdient gestadig interest. Open vandaag nog een rekening bij de Scotia Bank.

ScotiaBANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

VROUWEN RUBRIEK

☆

When I was asked to fill up a small corner of the Woman's Page I inquired whether the editor had a special subject in mind. Laughingly perhaps jokingly she replied: "Why don't you write about the Beatles. Since that day these young men have become quite well-known. It was a few days after their arrival in the U.S. that our conversation took place, and by now they have been seen by millions, cheered by thousands, heard by a great many teen-agers and copied by the same generation. I say "copied", and that means in appearance. Factories making Beatle wigs are doing a booming business. Why and wherefore and how come, these questions follow the appearance of this group.

When we heard that the Royal Family had been in their audience, we wondered at first: Can they perhaps be worth listening to? But only one look and one news report, and to many readers, the respect for the taste of cultural desires of the Royal Family took a plunge.

Beatles, you heard the word at least once a day for a while. If you allow it to linger on, you may be like me, and wonder why all this fuss? Have people suddenly taken leave of their senses? But strange as it seems, when I asked a variety of people what they thought, I received a variety of answers too.

Anyone under 15 thought they were wonderful, "cute", they love their music and they think their hairdos are either funny or "kind of silly", but they like them.

Then the average teenager over 15. They like their singing, but they are not impressed by their appearance. Anyone older, who was asked, shrugged the shoulders in many cases as to say: I can take them, and leave them. Many young women like their singing, and although they were all confused at the reaction these singers are creating, there was one man whose reactions were quite violent: "When I see them behaving in such a way, I am ashamed I am a man," he stated. "They make men look like fools and I am disgusted." Is that perhaps a feeling many of us share?

But I listened to one reaction that is very different, and I could not help but agree. One person explained his feelings this way: "I think this group of queers is the smartest bunch of men in the U.S. today. We all have to work for a living, some of us work perhaps 20 hours a day, and the more brains we have, the less we make. And here comes a group of males, set a floormop on their heads, belt out a few songs, some even homemade, they wiggle a hip and toss their mop, look wild and whoops! overnight they are millionaires. Maybe if a few of our solid citizens could behave like that we'd soon have our country out of the red."

Giving this last statement some thought, one can only agree.

Calling these 4 floormops fools is the wrong attitude. Let's stand with our view in the opposite direction, just turn your back on them and look and listen to their audiences. There you find the fools.

Fools, who'll pay to see something which their own kidbrother could do, they scream, they faint and make so much noise that the entertainers cannot even be heard. And I agree, *they* are the fools. Another fool is he or she who'll copy them. Not the Beatles. They sit in their hotel room and look at each other and say: "What's the matter with all those fools? Let's count our checkbooks!"

It shows a great deal about us to the outside world. It reveals how we have lost sight of the real values in life. There have been entertainers before, who received the same dubitable honor and banked their millions. It is we, "the public", who are disgusting. It takes a lot of brain power to become useful in the world and in many cases it is not known nor is there always a reporter to give it the coverage it deserves when a discovery is made to benefit mankind. Others build on the discovery and with developing of the process eventually we hear about it and profit by it.

As for rewards, these people have the satisfaction of leaving behind a better world in a small degree. What satisfaction is there for an entertainer who reaches the heights of popularity among a very fickle generation. They can be dropped as quickly as they rose to fame and then they may have chequebooks, but they may die as paupers. Many have. Or die by their own hand when their popularity has faded and they can't live without it any more.

Yet this is all a very negative approach to this phenomenon. There is always a positive way in which we can handle these items of news as they are shown to us by modern means.

When we discuss them with our teenagers, we can ignore the newest fad like the Beatles. Next year it may be the Fleas, or the Termite. There are many ways in which we can show enthusiastic interest. The work of fine young people like our own, who work to put a Young Calvinist Campaign over the top, the S.W.I.M. program of recent years, which has been a blessing to the young people as well as for the many they have reached with the Gospel. Then there is the Peace Corps, which attracts so many young men and women. We can stand behind them with our interest and co-operation.

The best thing we can do about the Beatles, or any other popular fad that may come along in the future, is to ignore them, and look at the many accomplishments of fine young folks, who make us feel proud to know them. Those who go to Mission fields as nurses or teachers, those who prepare for the ministry or a doctor's life to serve others, here or overseas. We have many young people who need us to pray for them.

These lives are not just a passing fancy, but they have value which will benefit mankind, and what is more, these lives glorify their Maker, which is after all the real purpose of life.

Yours truly,
Mrs. E. Sneep.

G. Broos
REALTOR
99 Centre Avenue, Willowdale, Ont.
Phone: Bus. 225-7400;
Res. 225-5139
SATISFACTION GUARANTEED BY DEALING THROUGH BROOS

PRINCE GEORGE

"The City of the Future in a Country of Tomorrow"

Prince George, the "Western White Spruce Capitol of the World", is situated at the confluence of two large rivers, the Nechako and the Fraser in the "heart" of beautiful British Columbia.

In 1793 Sir Alexander Mackenzie, the first white man to cross the Rockies and to reach the Pacific, passed the spot in June of that year, where later Prince George emerged. Fifteen years later, Simon Fraser, a fur trader for the North West Trading Company established a trading post and named it Fort George in honour of the then reigning George the Third.

The first white woman came to this area in 1910 and the first white child was born in the fall of that year.

With the arrival of the Grand Trunk Pacific Railway in 1913, (later taken over by the C.N.R.) Prince George came into being. Within a short historic span of fifty years, Prince George has grown into a prosperous and healthy business centre and is often referred to as "a city of the future in a country of tomorrow", due to its economic potentialities. Prince George is surrounded by vast areas of lush green forests, which has given the city the name of "the Western White Spruce Capitol of the World".

With lumbering as the main industry at present, plans are being made to establish an eighty (80) million dollar pulp and paper mill at Prince George. Preliminary construction was started last year and the actual construction will begin this year on a mill site comprising 600 acres.

In order to bring more industry to the Central Interior of B.C. and to develop its rich potential resources, two great power projects are being developed. One is the well known controversial Columbia Power System in south-east B.C. and the other one is the Peace River Power Project 160 miles north-east of Prince George. Construction on the Peace Power Project at a cost of $800 million will start this year and is expected to be completed in 1968.

According to British Columbia's Premier Bennett only one percent of the resources in B.C.'s interior has been developed.

The large quantities of natural gas and hydro-electric power available in this area are expected to make the exploration and mining of mineral resources economically possible. One of the largest molybdenum deposits in the world has recently been discovered 100 miles west of Prince George.

In connection with the foregoing statements, it appears that the future of Prince George will be very bright.

Since the writer came to this area in 1952, the population has nearly doubled to 25,000 within an eight mile radius. Prince George as one of the fastest growing cities in Western Canada is a good place to live. It is the Sportman's haven for hunting and fishing. It has a moderate climate, with the exception of periodic cold spells during the winter. Prince George has a Christian Reformed Church, with a home-missionary as its minister.

Another article with more detailed information about Prince George will follow.

Interested parties wishing further information about Prince George, can receive this by writing to

H. C. W. Meyer,
% P.O. Box 455,
Prince George,B.C.

Mannenpraat

ANTWOORD AAN MR. GOOSSEN

(Zie C.C. Febr. 14)

Het is, hoop ik, ons wel bekend dat we niet alleen zondigen als individuen, maar ook in gemeenschap. Als kerkgemeenschap kunnen we onze zonden vrij gemakkelijk bedekken onedr de mantel van de oecumene en de pluriformiteit. Wij leven langs elkaar heen en storen ons aan elkaar niet, omdat ieder zijn eigen gang maar moet gaan, want de waarheid is pluriform. Als dat ons niet past, dan doen we mee aan de oecumene, want de waarheid is tenslotte niet het belangrijkste criterium, maar de eenheid.

Zo grijpen we of de waarheid vast, of de eenheid, maar niet die beide tezamen. In beide gevallen zondigt de kerk (dat zijn wij met elkaar) en dat schijnt ons niet erg dwars te zitten ook. Van de eenheids-mania moeten we niets hebben zolang de waarheid wordt onderdrukt; maar zouden wij die waarheid voorstaan ook eens over eenheid willen denken? Die eenheid wordt ons geschonken omdat Christus er voor gebeden heeft. Hem hoort de Vader altijd. Dat wil echter helemaal niet zeggen dat wij nu met de handen in de schoot moeten gaan zitten, omdat Christus het toch moet doen. Dat is gans geen Gereformeerde gedachte, integendeel, omdat Christus het doet, moet het ons juist aan het werk zetten; hij maakt namelijk geen zorgeloze mensen....

Br. Goossens heeft aan de bel getrokken om eens samen te komen als mannenverenigingen en deze dingen met elkaar te bespreken. Ik geloof dat deze oproep niet onbeantwoord moet blijven. Zulke dingen beginnen niet bij de kerkeraad, maar op het vlak van het ambt der gelovigen. Als zoiets niet leeft bij de gelovigen dan brengt de kerkeraad er ook niets van terecht. Het is heus een beklagenswaardige kerk waar de kerkeraad alles mag doen omdat de gelovige het wel gelooft.

Laten wij in verenigingsverband elkaar eens opzoeken en samen een onderwerp behandelen dat in deze richting wijst. De waarheid zoekt de eenheid en de eenheid leeft uit de waarheid. Zondaren moeten zich bekeren, elk dag opniuw, hetzij als enkeling of in gemeenschap en daarin moet het tot daden komen, anders schiet de mannenpraat zijn doel voorbij. Zullen we in die geest eens haast gaan maken?

Dan wordt gena van waarheid
blij ontmoet,
De vrede met een kus van
't recht begroet.

B.C.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
AUDITED PAID CIRCULATION ABC
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.
Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
Please inform us immediately of any change in your address.

Let the Light Shine on the Dark Continent !

It is not so very long ago yet that the Western world associated Africa with adventure, safari's, savages and wild life. But today this picture has changed completely. When we now hear the word "Africa" our first thought is: trouble, disorder, bloodshed and danger. Almost daily one African country receives headlines in our newspapers and even a school child today knows that the African negro has waken up and is anxious to take matters in his own hands instead of being ruled over by his white master. The words "Freedom!" "One man, one vote!", "Independence" travel fast and securely and reach even the remotest villages in the bush, be it by drums, the telegraphs of the jungle. These slogans stir the natives to action, although they often have no idea what they are voting for and that freedom is by no means a synonym for lawlessness. Nevertheless the results are staggering: Since 1955, 27 countries in Africa received their independence and before long several others will follow. Except for a few, hardly any of these 27 nations are ready and well prepared for self government. That's the frightening part of the deal.

However, it is too late now to set the clock back or to train the new heads of state and their subjects for the immensely difficult task which they have to face and to fulfil. The future and fate of just one seemingly unimportant African state may have great influences on the rest of Africa and on the whole world. In our day the world has become very small and more than ever before all countries and continents are interrelated. What will happen and is happening in Africa now, should be everybody's concern, since we all are to a certain extent involved in the development of this dark and perhaps dangerous continent.

Yet what we as individuals know about the African people is not much. We realize that many of them are still illiterate and that most tribes have just recently emerged from the Stone Age. We may know that Africa for many centuries on end has been a wealthy source for the European, Arab and African slave traders and that about ten per cent of the American population is of African origin. And of course we are fully aware that missionaries of different denominations have been trying for many years to bring the Gospel to these pagan people. What we don't know perhaps is that the Moslems are working just as hard to make converts, and that it seems they are doing quite well. People who know Africa predict that within 50 years its people will be predominantly Islamic. Statistics show that there are about the same amount of Christians as there are Moslems today, each representing 20% of the total population, while the remaining 60% is still heathen.

The life of the African pagan is ruled and dominated by spirits and powers. He is threatened with evil forces by day and night. The spirit world in which he lives, is complicated and complex. As an animist he believes that all natural objects are inhabitated by souls and as a result he does not consider a tree, a rock or animal etc. for what they are, but first of all as an object in which a spirit dwells, which can easily be offended by him. A pleased spirit may bestow good fortune on him, but an angry one will not hesitate to venge himself by causing sickness or disaster.

No wonder the African pagan has a deep respect for these gods and spirits and with sacrifices and ritual cults he tries to win their favour. But life remains difficult and fearful for him. As he believes that the souls of ancestors live on until they will be reborn in a new baby, the African will never be sure whether for example the lion which killed his child was just a lion or perhaps the spirit of a dead chief.

To cope with a life so full of insecurities and dangers, the native needs help. He turns to priests, fortune-tellers, witch doctors and sorcerers for assistance, as they might be able to conquer the black magic of the evil spirits with the white magic of their practices. But still the alarming question remains which magic will prove to be the strongest, the white or the black. This is often a matter of life and death.

We, western people may shrug our shoulders about this magic hocus-pocus, but the natives are so convinced of the existence of magic that their belief in it makes the magic work. And so they are twisted and torn by imaginary powers which frighten and darken their views and prevent them from living a peaceful and happy life.

Only the Light of the World will be able to penetrate this darkness with everlasting effect, but unfortunately the great majority of the African natives have never heard that their only salvation is in the Lord Jesus Christ. If ever these people should be brought the Gospel, it is now. It is of the greatest importance that Christianity gains ground, especially in the new independent countries. The literate youth of today may be the leaders of tomorow. Although higher education is available to very few as yet, a tradition of academic learning has been solidly implanted. In the years to come, more and more illiterate people will receive schooling and education and as a direct result the thirst for knowledge and books will increase tremendously. Just like a child who is proud that he is able to read, the literate native will read anything he can lay his hands on. Red China and Russia know this too, and we can be sure that they will not hesitate to overflow the African market with communistic literature; we can also be convinced that they already try to do so today.

Also the Moslems will be more than happy to introduce the Koran to the eager-to-read-natives. Don't forget that for the African pagans the Islam is much easier to accept than Christianity. Christianity is "the white man' religion" and already for that reason rejectable. The ideas of a personal universal God, the importance of the individual and the forgiveness of one's enemies conflict greatly with the religious views of the Africans. Christianity forbids polygamy, the Islam does not. In all other ways the Islam is less strict, makes fewer demands and does not interfere so much with the cherished customs and allows room for the spirit world of African tradition.

When higher education makes the natives realize that natural objects have no souls and that droughts, floods and calamities have a natural cause instead of being a flash of bad temper of some god or spirit, the African will most likely search for new values to replace his old-fashioned beliefs. Many ways are open for him to fill his inner spiritual need: The idealogies of a communistic system, the racially tolerant theory of the Islam and the faith in the Light of the world. He may like to choose from three books: "Das Kapital" by Marx, the Koran by Mohammed and the Bible, God's Word.

Only for thes reasons it will be more than clear that we as Christians have to support the missionary work on this dark continent, and that we should make it possible that there are enough Bibles available for the African who wants to read one. But there is still a better reason why we should send Bibles to Africa:

The World Home Bible League in Chicago and Toronto, whose aim it is to spread Bibles all over the world, received hundreds of requests for Bibles a week ago by African Christians. I have a dozen of them lying here on my table. All the letters, without exception, breathe a spirit of happiness that they now know the Lord Who has saved them and at the same time their desire to receive a Bible is so great that it puts us to shame. We often take it for granted that we have one or more Bibles in our home. We hardly give it a second thought how privileged we are to have the opportunity to read in God's Word any time we wish. The 7-year-old boy in my Bible School class, who said that he didn't see any reason why he should learn his weekly Bible verse and hymn, as he was able to read and had his own Bible and hymn book, is no exception. We often give our children a Bible for a birthday present or at another occasion. For a few dollars we can buy one.

In Nigeria it isn't that simple. A boy from that country writes to the Bible League:

". . . I am very poor, and I have been searching for money to buy the Holy Bible about two and one-half years ago. We are in the most poor part of Nigeria. I am the only one in my father's family who is sent to school because there is no money. The rest of my brothers help my father at the farm to send me to school. So I cannot ask for the money from them because 1) they are very poor, 2) they are pagans, and if I could get one Holy Bible, I will try to read some chapters to them from the Bible and preach to them from the New Testament or from the Old Testament . . ."

There is another letter from Nigeria: ". . . All my villagers are pagans, and if you can kindly send to me one Bible, I will try to preach to them, to become Christians, and to go to church every Sunday . . ."

A 17-year-old boy in Ghana writes: ". . . Though Accra is full of Christians and Moslems, my guardian is none of them. So it is that I am with a pagan, even the house is full of harlots, against God . . . Now turn to my country, Togoland, full of idols . . . When I finish my education, I will not do any job . . . I will go empty pocket, and tell them of God's' love . . . but please, send me a Bible . . ."

It is striking how in every letter the promise is given to use the Bible also for bringing the Gospel to others. They will do this spontaneously, because they have to, anxious as they are to share their great happiness with others.

Another boy from Nigeria writes: ". . . Please, pray that God should save the following as He saved me. The whole village. Please, pray that God should open their eyes and let them believe in the name of our dear Saviour, Jesus Christ . . . Arpan is stricken by evil hands, and he has promised that he would serve and testify to the Almighty if He would deliver Him from this . . ."

Letters like these make us think. How concerned are we about the welfare of the souls of our next door neighbours? What poor Christians we often are compared to these African converts. A boy from Ghana tells in a letter how he and five other boys unite daily in prayer and Bible study and how they visit neighbouring towns in the afternoon to bring the Gospel to others. "We do not have any Bible," he writes. "Only a small book called "Matthew". We do not have money to buy a Bible . . . we cannot wait either . . . God's Word is like food; man cannot stay without food . . . We all humbly and earnestly beg you in the great name of our Lord Jesus Christ to give us rest by sending six Holy Bibles . . ."

Bibles. Bibles for Nigeria, for Ghana, for Africa . . . An average of about 300 letters come in DAILY at the Bible League with requests for Bibles. But the Bible League doesn't have that many, although they are printed by the thousands and sent out to all parts of the world. But more Bibles are needed, many, many more . . . The Bibles are not mailed haphazardly to anybody who writes for one. First a small booklet "God speaks", which reveals the highlights of Biblical events and passages, are sent out. On further request a Bible Correspondence course follows, based on one of the Gospels. About 4000 Africans take this course at the moment. The lessons which come back for correction, indicate that the student is eager to learn more about God's Word. Else he would not spent his little money to buy expensive stamps. When the course has been completed, the student receives with his certificate a complete Bible. A student from Nigeria writes:

". . . My certificate may be worth much, but the truth — or what I have learned because of it, is worth most. I promise to continue the lessons, by the help of God. Please DO NOT SEND ANYTHING TO ME WITHOUT ASKING GOD'S GUIDANCE FOR ME TO USE IT ALRIGHT."

Sentences like this make you feel small and humble. This boy from Aba, who has been struggling alone to find the Truth and who misses the religious education and support of a home church like we have, has nevertheless understood better than we often do that he needs the Holy Spirit to guide and direct him.

Bibles. Bibles for Africa. Let the Light shine on this dark continent . . . The Canadian Home Bible League asks your help and cooperation to reach its aim of collecting 10,000 used English Bibles for distribution in Africa.

Each of us must be able to donate at least one Bible for this purpose to the Home Bible League, address 57 Yorkdale Crescent, Weston, Ont. Our fellow Christians in those far away countries need them. They ask for Bibles, beg us to send them. Who of us dares to refuse their requests?

A student from Ghana concludes his letter with these sentences: ". . . Gracious Father, forgive us for being poor ambassadors of the Word of life. We pray that we may not cling selfishly to the Gospel, but with joy live and proclaim it to others. In Jesus' name, Amen."

Let us then give our Bibles with joy and gratitude, knowing that only the Living Word can guide men and women, black and white, countries and continents on their way to an earthly destination and a heavenly future.

Ineke Parlevliet

Ongerust over uw

kostbaarheden?

Bewaart ze veilig voor verlies in een Safe Deposit trommel bij de Royal Bank. Vraagt naar onze lage jaarlijkse huur. Er is een filiaal van de Royal Bank in Uw buurt.

ROYAL BANK

Totale Activa — $5,000,000,000.

CAPITAL HILL CAPSULES

•

HET STAATSPENSIOEN

Minister President Pearson gaat door met het Canada Pension Plan ondanks het verzet van Premier Robarts van Ontario. Mr. Robarts zegt, dat het Federale plan niet kan worden geïntegreerd in Ontario's plan voor overdraagbare pensioenen zonder verwarring te brengen in privé-plannen. Mr. Pearson zei, dat deze plannen dit wel "en passant" kunnen nemen en dat intussen zijn Regering zich heeft voorgenomen om protectie te geven aan 70 procent van de Canadese arbeiders die zulk een plan niet hebben. Het Canada Pension plan zal sterke ondersteuning krijgen in het Lagerhuis, maar of het in effect gebracht kan worden zal aan Mr. Robarts liggen.

N.H.A.-HYPOTHEKEN

De voorgestelde amendementen op de National Housing Act (N.H.A.) zullen een teleurstelling zijn voor vele Canadezen, die vol vertrouwen verwachten dat zij een N.H.A. hypotheek kunnen krijgen op oudere huizen. Hypotheek-leningen op oudere huizen zullen alleen beschikbaar zijn in stads-vernieuwingsgebieden en dan slechts om restauratie mogelijk te maken in overeenstemming met de standaards, die voor het gebied door het gemeentebestuur is vastgesteld. Binnen deze beperking komen ze beschikbaar op de normale rentevoet van 6¼ procent, misschien voor tot 80 procent van de getaxeerde waarde en in sommige gevallen over een periode van 25 jaar.

Wetsontwerp 60 van Quebec

(Can. Scene) Het aannemen van wetsontwerp no. 60 door de wetgevende vergadering van Quebec is een belangrijke gebeurtenis, niet alleen voor Quebec, maar voor geheel Canada. Met dit wetsontwerp wordt het eerste Ministerie van Onderwijs in deze provincie opgericht, waardoor de leiding van het onderwijs van de kerk naar de regering wordt overgebracht. In het afgelopen jaar is de behoefte aan deze verandering in Quebec wel duidelijk geworden als een van de belangrijkste stappen die in deze provincie genomen diende te worden. Het systeem, waarbij de kerk het heft in handen had, heeft de studenten niet de opleiding kunnen geven die in deze strenge, snel veranderende en industrialiserende wereld van vandaag zo nodig is. Voornamelijk geïntereseerd in het klaarmaken van studenten voor de kerk, medicijnen en rechten, is het tekort geschoten in de opleiding van het grote aantal ingenieurs, geleerden, zakenspecialisten, economen en technici, dat Quebec nodig heeft om zijn economische potentie te ontwikkelen of zijn lot in eigen handen te nemen, waar het op het ogenblik naar streeft.

Wetsontwerp nummer 60 staat de kerk nog wel toe om haar veto uit te spreken over leerboeken om religieuze of morele redenen, maar de leiding van het onderwijs wordt in de handen der leken gelegd. Een dergelijke breuk met de traditie is een zware test geweest voor het volk van Quebec.

EVERYONE IS WELCOME!

Come and hear . . .

DR. PAUL G. SCHROTENBOER

Executive Director
Association for Reformed Scientific Studies

speak on:

A Christian University in Canada

at the public meeting sponsored by

The Association for Reformed Scientific Studies

Monday, March 16, 8.00 P.M., Second Christian Reformed Church, SARNIA, Ont.
Tuesday, March 17, 8.00 P.M., Christian Reformed Church, LONDON, Ont.
Wednesday, March 18, 8.00 P.M., Christian Reformed Church, WALLACEBURG, Ont.
Thursday, March 19, 8.00 P.M., Christian Reformed Church, STRATHROY, Ont.

SALEM CHRISTIAN SANITARIUM ASSOCIATION INC.

The third annual meeting of "Salem" will be held on March 21, 1964, at 2.00 p.m. in the REHOBOTH CHRISTIAN REFORMED CHURCH OF TORONTO, 800 Burnhamthorpe Rd. (1½ mile west of Highway 27).

The address will be given by Rev. Ralph Heynen, Hospital Pastor at Pine Rest, Grand Rapids.

"Religion and Mental Illness"

Your attendance is requested and will be appreciated greatly.

DR. A. VANDERMAAS, President.
REV. J. VANHARMELEN, Secretary.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 MAIN ST. W. JA 8-1932
HAMILTON, ONT.

The best address for all your Reading and Study Material.

For your Easter giving a good book is always appreciated.

We also have a complete line of Confession of Faith Books — Texts — Bibles — Hymnbooks — Records — Huguenot Crosses — etc. etc.

Yearbooks 1964 $ 1.35 postpaid.

We are as near as your telephone, JA 8-1932

The World Famous

Matthäus Passion (J. S. Bach)

by the Concertgebouw Orchestra, Willem Mengelberg conducting, with Jo Vincent, Louis van Tulder, Willem Ravelli, Karl Erb, Herman Schey.

Now again available AFTER 10 years! In the original language — German)
THIS IS A HISTORICAL RECORDING! 3 long play records $ 14.94
12" records in a beautiful album.

Ask your Dutch Store across Canada

PHILIPS TAKES THE TIME TO MAKE THE BEST!!

Sole Agent for Canada:

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 GOLFDOWN DRIVE — REXDALE (ONT.)

Beelden van en uit
NEDERLAND

☆

VOLK en WET

Er gaat in parlementaire kringen nog altijd een verhaal uit de vorige eeuw. Zo tegen de jaren vijftig. Er was een lid van de Eerste Kamer, die als de Senaat in zitting bijeen was, met de trein van vijf minuten voor zes huiswaarts toog. Doch zoals toen en zoals het nog gaat: mijnheer, waarvoor een adelijke titel stond, was wel eens wat laat. Hij haastte zich niet, want de trein wachtte. En als hij over tijd aan kwam, ging mijnheer rustig in de wachtkamer eerste klas zitten, waar twee borreltjes voor hem klaar stonden. Eerst als hij deze gesavoureerd had, spoedde hij zich naar de trein, nam plaats in het voor hem gereserveerde eerste klas compartiment en . . . de trein kon vertrekken.

Die tijd is, gelukkig, voorbij.

Parlementariërs, met of zonder adelijke namen, moeten op tijd bij de trein zijn en anders hebben ze het nakijken en moeten ze wachten op de volgende. In de tegenwoordige tijd is dat in Nederland niet zo erg, want op de hoofdlijnen bestaat een half uur- of een uurdienst. Doch wat ook niet kan is, dat hij of welke reiziger ook, tijdens het wachten in de wachtkamer een oude of jonge klare drinkt. Wel een glas port of sherry, die tot de z.g. zwak-alkoholische dranken behoren, doch geen sterke drank. Natuurlijk wel in restaurant, vlak bij of tegenover het station, doch niet in de wachtkamer.

In het café of restaurant op elk uur van de dag. Dat is in Nederland gewoonte, die waarschijnlijk niet tot de slechtere praktijken aanleiding heeft gegeven, dan de veel stringentere bepalingen, die men in Canada en Australië toepast. In Australië zijn de pubs open van vijf tot zes uur 's avonds. Ik moet zeggen nog zelden zulke aanstotelijke taferelen te hebben meegemaakt. In de kale, ongezellige lokalen, rokerig en bedompt, klatten de liefhebbers samen voor de toonbank, waarop voor elke klant drie glazen bier worden "neergesmeten". Zodra hij met het derde bezig is, komt er een volgend drietal. Er zijn er, die in dat ene uur een twintigtal glazen bier opslokken.

En sommigen ziet men dan met grote papieren zakken vol flessen de straat over waggelen, om het feest in een hotelkamer of thuis voort te zetten.

Hier werken goed bedoelde Overheidsmaatregelen, net als in de jaren dertig met de Volstead Act in U.S.A., net in omgekeerde richting.

In ons landje mag dus iedere volwassene alcohol kopen en gebruiken op een tijdstip, dat hij wenst, op het terrasje, bij de maaltijd, 's avonds in een vriendenkring of waar hij maar wil.

Wordt nu in Nederland veel gedronken?

Gelukkig niet.

Ons land staat met Noorwegen in Europa op de laagste plaats. Volgens een internationale publikatie is het alcoholgebruik per jaar en per hoofd der bevolking, omgerekend in liters zuivere alcohol:

Frankrijk 22 liter,
Italië 9 liter,
Zwitserland 9 liter,
West-Duitsland 7 liter,
België 6 liter,
Engeland 6 liter,
Denemarken en Zweden 4 liter,
Noorwegen, Nederland en Finland 2 liter.

"En toch — schrijft het *Friesch Dagblad* — zijn er in Nederland 40.000 personen, die behandeld worden of moeten worden, omdat zij aan de drank zijn verslaafd. En meer dan de helft van de verkeersmisdrijven komt voor rekening van de alcohol, in Noordbrabant zelfs bijna 75 procent.

Vroeger was het drankmisbruik in Nederland veel groter. Wanneer in augustus in Rien de jaarlijkse paardenmarkt werd gehouden, waren er in deze streek onder het gehoor van Lutkewierum 6 tot 8 huizen, waar jenever werd getapt. In Leeuwarden heeft het gemeentebestuur bijna een eeuw geleden verboden, dat er des morgens vóór zes uur werd getapt, om de gewoonte te breken, dat arbeiders, die om zes uur des morgens moesten beginnen, reeds vóór dat uur een paar borreltjes naar binnen wipten.

Toen de Peperstraat te Leeuwarden nog een nauwe straat was, paalden daaraan aan de zuidzijde kroegen, waar tegen twaalven des middags honderden glaasjes vol jenever klaar stonden. Want velen liepen naar binnen, wierpen een dubbeltje op de toonbank en wipten er twee achterover. Een borrel kostte in zulke inrichtingen vijf cent."

Ook die tijd is voorbij, wat natuurlijk niet wil zeggen, dat er in Nederland in het geheel geen drankmisbruik meer zou plaatsvinden, doch het ligt veel gunstiger dan vroeger.

De geheelonthoudersbeweging, die in de jaren voor de eerste wereldoorlog aktief was, is dan ook een beetje in slaap gesukkeld. Het slaat niet meer aan.

Wettelijke maatregelen, o.a. de drankwet van 1904, hebben door het vergunningstelsel goed gewerkt. In Nederland is men daarbij steeds uitgegegaan van de persoonlijke vrijheid. Die vrijheid heeft men niet uitgedaagd. De nogal vermaarde staatsman *Mr. Th. Heemskerk* waarschuwde altijd tegen het veel willen regelen bij wet, omdat — zo zei hij — er altijd mensen zijn die door de mazen van de wet heenglippen en dat zijn juist de gevaarlijkste.

Daarom geloven wij, dat meer dan door overheidsmaatregelen van boven af, er twee oorzaken zijn geweest, die het drankgebruik in Nederland sterk hebben doen dalen en dat zijn 1e goede en niet te dure koffie en 2e de sport.

Van Christelijke zijde is nogal eens tegen sport, vooral tegen wedstrijdsport, gefulmineerd, mede omdat veel ervan op de zondag gebeurt, doch we mogen nooit uit het oog verliezen de heilzame invloed van de sport op het volksleven, niet het minste van de arbeidersbevolking.

De Tweede Kamer heeft nu een wet aangenomen, die het maximumvergunningstelsel vervangt door een veel ruimere verkoopmogelijkheid.

In een zeker opzicht beleven we op het distributie-gebied wonderlijke dingen in ons goede vaderland. Je moet diploma's hebben om winkelier, timmerman en weet ik wat te kunnen zijn. Daarnaast zijn er zeer beperkende vestigingseisen.

Niettemin verkoopt een sigarenzaak tegenwoordig behalve rookartikelen ook boeken, snoep, kinderspeelgoed etc.; een kruidenier sigaretten, wijnen en nu straks ook sterke drank, leveren grote levensmiddelenzaken koelkasten en allerlei huishoudlijke artikelen enz.

Het dirigisme, na de oorlog zo sterk aan bod, breekt zichzelf weer af.

Waarmede men dus kan zeggen, dat de natuur sterker is dan de leer en het leven altijd in zich zelf corrigerende krachten bezit.

Toch zien velen met een zekere ongerustheid de werking van de nieuwe drankwet, stel dat ook de Eerste Kamer er haar goedkeuring aan geeft, tegemoet.

Zal het gevolg een toenemend drankgebruik zijn?

Het merkwaardige is, dat in Nederland — vergeleken bij België en Duitsland — weinig bier wordt gedronken en dat Nederland tot voor twee jaar het grootste exporterende bierland ter wereld was. Ook in Canada zijn Heinekens en Amstel wel bekend, evenals de Nederlandse rooktabak.

Het hoge alcoholgebruik in Frankrijk hangt vooral samen met het dagelijkse wijngebruik, terwijl in Nederland wijn, goede Franse wijn, niet duurder dan in Frankrijk zelf, en goedkopere dan jenever en port, alleen bij feestelijke gelegenheden op tafel komt.

Zo zijn er allerlei typische volksgewoonten, die van betekenis en veelal beslissend zijn voor wat men normaal of abnormaal vindt.

Daarmede wil niet gezegd zijn, dat daarom deze volksgebruiken, getoetst aan de zedelijke norm, altijd goed te praten zijn. Maar wel zijn ze een faktor, die niet uit het oog mag worden verloren.

Van wat wij in de wereld gezien hebben, blijven we de voorkeur geven aan het Nederlandse stelsel van distributie, waarbij elke prikkel om de wet te ontduiken, ontbreekt.

Zestig jaar geleden laaiden de hartstochten ook in ons bij dergelijke omstandigheden op. *Kuypers* drankwet werd bij de verkiezingen van 1905 door de liberalen bespot. Men zong een liedje: alle kroegen worden kerken en de kellner brengt een bijbel als je om een borrel vraagt.

Dit is ook verleden tijd.

Nu worden dergelijke wetten aangenomen, zonder dat men er zich erg druk om maakt.

Niemand, behalve kleine pittoreske, maar niettemin bedenkelijke kroegjes, voelen er zich door bedreigd. Niemand zal er waarschijnlijk een glas meer of minder om drinken.

Hier is, dunkt ons, een voorbeeld van een zekere samenhang tussen overheidsbeleid en volksmentaliteit, die uiteindelijk de beste waarborgen bieden voor een bevredigende toestand.

Cn.

's-Gravenhage, 28 feb. 1964.

Ingezonden

What is man . . . !

This question is vitally important to a Christian Labour organization, for the answer determines its place and task.

Despite the loud chorus of voices that seeks to convince us otherwise, the belief regarding the nature of man is decisive in all human activities. This includes the idea that man's belief regarding himself and the purpose of his life plays no role in the action of a labour union. For this particular conviction, too, arises from the way men look at their own lives. They say in effect: "Never mind who we are or why we are here. Let's get on with the job at hand!" They overlook the fact that the job at hand is directly tied up with man and the laws God has laid down for his life.

The Bible gives us the true insight for understanding man. He is placed in the world in covenant fellowship with God and called to live in His service. Listen to the song of the Psalmist: "For thou hast made him a little lower than the angels, and hast crowned him with glory and honour. Thou hast made him to have dominion over the works of thy hands; thou hast put all things under his feet" (Psalm 8).

Man is restored through Jesus Christ to a place of honour in God's kingdom. Christ made all things new and reconciled all things to the Father. Man's relationship to God determines his life. This relationship also affects man's work, for it is not centered in man himself, but it is to be directed to God. Work is to be performed as the obedient response to God's command to develop and have dominion over His creation. Man may perform his work as a calling.

The Biblical idea of man as image-bearer of God called to live in His service is completely foreign to modern man and his organizations. The result is that work is increasingly becoming devoid of meaning. It is no longer seen in the true perspective, but it is reduced to something that brings certain necessary financial rewards. However, a Christian labour union must be busy with its task in the light of the Biblical revelation regarding man and his calling. That is why I am

A CLAC SUPPORTER.

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:

TORONTO, 2828 Bathurst St. RU 7-5637
HAMILTON, 20 Tisdale St. S. JA 8-0147
ST. CATHARINES, 94 Church Street MU 4-6385
LONDON, 150 Elmwood Ave. GE 8-8439

Kantoren:

MONTREAL, 3600 Van Horne 731-9421
VANCOUVER, 1280 West Pender MU 3-9685
EDMONTON, 12421 - 118th Ave. GL 4-3260
CALGARY, 3335 Boulton Road 289-5748

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

Heb je speculaasjes gekocht, mam?

Natuurlijk. Iedereen vindt ze heerlijk. Mits ze van VOORTMAN'S zijn. Die zijn zo lekker gekruid en zuiver van smaak. Moeder weet, dat de paar extra centen besteed aan VOORTMAN'S koekjes, goed besteed zijn.

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

Hebt U wel eens speculaasjes op brood geprobeerd? Heerlijk! Maak eens een lunch klaar voor de kinderen met een "speculaas-sandwich"

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(26)

Jochem wil protesteren, maar de oude schipper heft zijn hoofd waarschuwend een tikje hoger op: "Nee-nee, ik weet wel, dat ze ook niet helemaal vrijuit gaat, want een mens doet in zijn drift wel eens dingen, die makkelijk vergeven kunnen worden. Ze had je de kans kunnen geven om het uit te praten. Je ben d'r niet klaar mee, met te zeggen: Jochem deugt niet en nou trek ik me niks van hem aan, totdat hij z'n eigen kapot geleefd heeft... Dat kan wel bidden zijn, om zo iets te wensen, maar het is geen werken voor het goede in een ander mens."

Jochem slaat ontroerd z'n ogen neer. Zie, zo heeft hij dat óók gedacht: Mie zou iets van hem hebben kunnen maken. Om haar zou hij vandaag uit de kroeg gebleven zijn, zoals hij om Moeder uit de kroeg bleef. Om Moeder deed ik het immers ook, Vader...

Maar Vader is er niet meer, wanneer hij hem aan wil kijken. Fokke staat voor hem, ouwe Fokke, die knecht was op de "Antje-Jacoba", toen hijzelf nog met een touw om zijn buik...

"Je moet nooit vergeten, dat die ouwe pottenbaas er eentje was van het degelijke soort: geen borrel, geen drift en een hekel aan vreemde vrouwen in z'n buurt. Dat is dat meisje gewend geraakt en jij... nou ja, je weet ook wel, hoe jij soms uit kan pakken."

Jochem is plotseling nijdig om de verwarring in zijn kop. Hoe heeft hij het nou? Praat hij met Vader of met ouwe Fokke? En heeft Mie schuld of hij zelf soms? Wat zei Fokke het laatst? Was het zijn schuld?

"Wel hier en gunter! Moet jij die Scherven-Mie nog in haar gelijk praten ook, ouwe Fokke? Is het al niet genoeg, dat ze zich niks aan me gelegen laat liggen? Een mooie vroomheid is dat: lieve Heer wat houd ik van Je, maar wat is het ellendig, dat Je zoveel tuig geschapen hebt. Bewaar me voor dat gespuis, Amen!" !

Die ouwe Fokke moet niet denken, dat Jochem zich wat van hem aantrekt. Zo'n ouwe knar voelt niet meer voor een jonge meid, wat een gezonde vent er voor voelt.

Hij krijgt meelij met zichzelf en uit een waas van tranen kijkt hij op naar Fokke. Naar Fokke? Maar Fokke is toch veel kleiner en zijn stem heeft toch niet dat zelfde gezag als die van... deze... schipper...

"Dat mag jij niet zeggen, Jochem, jij niet. Als er een vrouw is, die belooft dat ze voor je bidden zal, dan mag jij niet zeggen: Ze laat zich niks aan me gelegen liggen. Ik zou willen, dat er in de wijde wereld een vrouw was, die voor mij bad, Jochem, want ik heb het even hard nodig als jij, jongen..."

Hoe kan Vader nu zo iets zeggen? Weet Vader dan niet, dat Moeder altijd voor hem bidt? Soms samen met Jochem, wanneer hij naar zijn bedje gaat in de roef. Dan is Vader nog bezig met het lossen en zo horen hem soms schreeuwen van drift. "We zullen samen voor Vader bidden, jochie," zei Moeder dan, "want je Vader heeft het weer moeilijk met zichzelf en... straks krijgt hij het ook nog moeilijk met de Here."

Hoe kan Vader dan nu zó praten! O, maar Moeder is dood, zodoende... Of wacht... maar Vader was al veel eerder dood... Verdronken is hij immers... Maar hoe kan Vader dan hier... Och, zie je wel, nu merkt hij het weer: het is ouwe Fokke, die met hem praat... Hij zal wat minder drinken, want hij kan nu toch niet helemaal zuiver meer denken...

"Ga nu naar de "Antje-Jacoba" en denk er eens rustig over na; misschien vind je dat ik gelijk heb. Laat dan de borrel staan en houd jezelf onder de duim. Je bent nog jong en dat meisje is jong... misschien..."

De oude legt zijn hand op Jochems arm en hij kijkt hem straalrecht in zijn ogen. "... Maar verdiend heb je d'r niet, Jochem," eindigt hij.

Jochem is er kapot van. Die ouwe Fokke durft veel te zeggen en hij heeft nog gelijk ook... hij heeft gelijk...

"Ik zal 't proberen, ouwe Fokke... Het spijt me, dat ik... och..."

Zijn nog onvaste hand strijkt over zijn voorhoofd, waarachter het toch zo'n warboel is. Maar in die warboel staat één ding zuiver: hij heeft het alweer verkeerd gedaan en als Moeder dat beleefd had, zou ze het hem eerlijk gezegd hebben: "Jongen, ik bid voor je maar doe 't nou zelf ook."

Hij bijt zijn kaken op elkaar, zodat de spieren bollen. Hij is zijn ontroering niet meer meester, want door de jenever zijn z'n zenuwen zwak geworden. In die ontroering wil hij Fokkes hand schudden, midden tussen het vreemde volk, dat langs hen schuift. Bedankt Fokke, bedankt...

"Laat maar, jongen..." zegt Fokke en hij geeft de jonge schipper een duwtje in de richting van zijn schip.

Het is wel wazig in Jochems hoofd, maar hij is lang niet dronken. Het gesprek met Fokke, de vreemde ontmoeting met Vader, heeft hem wat ontnuchterd. Met gebogen hoofd loopt hij langzaam, maar recht-toe recht-aan, naar het schip. Hij verlangt naar kooi, om eens goed te slapen en nuchter te worden. Daar zal hij beter kunnen nadenken over alles wat hem overkome is. Dan schuift plotseling die nieuwe knecht van Krijn Stevens naast hem voort. Onhoorbaar is die knurft naast hem gekomen en Jochem merkt het pas, wanneer Nico tegen hem praat.

"Ik ken dat meisje van je wel, schipper."

"Welk meisje?" vraagt Jochem onwillig.

"Die Mie Lomer, die op dat ouwe pottenschuitje vaart."

Verrast staat Jochem stil. Deze knul kent haar?"

"Ik woonde vlak naast haar, toen ik bij de boeren werkte," vertelt Nico bereidwillig verder.

Ja-ja, knikt Jochem.

Nico zwijgt even. Nog niet zo heel lang geleden maakte hij kennis met iemand die ook maar zo still ja-ja stond te knikken en hem ondertussen bij z'n eigen baas wegstuurde. Wacht maar, nu zullen de rollen omkeren. Deze schipper zal in ieder geval niet slikken, dat die dokter... die pil... die...

"Ja, ik ben nog verloofd met haar geweest, zogezeid," biecht Nico.

Ja-ja, knikt Jochem en Nico wordt nou toch werkelijk wat zenuwachtig. Die schipper kan het zeker niet best hebben, dat hij ook naar Mie gekeken heeft. Nou ja, des te beter...

"Ja, da's uitgeraakt, want die dokter Van Loon, die haar Vader in z'n graf geholpen heeft... heeft... haar kop op hol gebracht."

Ja-ja...

"Nou, ik kan het je ook wel vertellen, schipper, want het hele dorp weet er van: Die twee... hi-hi-hi... ze kunnen het heel erg best met mekaar vinden. Elke avond zit bij hij d'r en... hi... ook nog wel een stukkie van de nacht."

Jochems vuisten ballen zich. Nico ziet het en hij denkt, dat het wraakgevoelens tegen de dokter zijn. Maar die ene vuist, die rechtse, haalt onverwachts uit naar achteren, schiet dan naar voren en dreunt neer op de linkerkaak van de nieuwe knecht. Het jong kwakt tegen de grond, krabbelt op en scharrelt kreunend weg naar de kroeg.

"Dat doen wij bij ons met zulke jongetjes als jij," roept Jochem hem na. "En een volgende keer doen we dat weer anders!"

Dan koerst hij gekalmeerd en nuchter op de "Antje-Jacoba" aan.

"Het is goed, dat ik het anders weet, Mie," mompelt hij. "Vrouwen die voor mannen bidden, doen dat niet..."

• • •

Het oude vrouwtje van Geurt Zeilmakers denkt dagelijks aan de dood. En aan het kerkhof vanzelf. Ze herbeleeft telkens de gebeurtenissen uit haar leven, wanneer ze met haar stofdoek stil door het huisje gaat. Haar kinderen leven en ze sterven, wanneer ze de zeven portretlijstjes stoft; ze is opstandig tegen God, omdat Hij neemt, maar ze looft Zijn Naam, wanneer ze aan de spreuk boven de schoorsteen toekomt: "Jong gestorven, vroeg bij God"... Geloofd zij de Naam des Heren.

Geurt is druk doende in de tuin; hij spit, zolang het nog gaat, want vanmorgen lag er een korst ijs op de emmer water, die buiten stond, Straks zit de hal diep in de grond, dan kan Geurt binnenzitten, met zijn pijpje aan bij de kachel. Hij op zijn beurt zal dan met zijn ogen keer op keer naar de kinderfoto's dwalen én — geloofd zij de Naam des Heren, want Hij is groot van goedheid — naar de tekst daarboven.

Het oude vrouwtje glimlacht in-gelukkig bij die gedachte. Straks zullen ze weer allemaal bij elkaar zijn, zeven kindertjes en hun oude ouders. Het is goed nabij de Here te wezen en hoe liefelijk zijn Uw woningen, Here der heirscharen... misschien is dit de laatste winter wel, dat ze moeten wachten.

Ze zal een stoof klaarmaken voor Geurt, want wanneer hij aanstonds binnenkomt voor zijn bakje koffie, zal hij graag z'n voeten wat willen warmen.

Terwijl ze de gloed uit het zakje schudt in het testje, denkt ze aan dat blonde kind, dat onlangs op haar pad gestuurd werd. Als alles gelopen was, zoals zij het zich gewenst had, zou ze kleinkinderen kunnen hebben. Och, och, hoe lang is dat al geleden! De tijd gaat maar zo snel... zo snel... De wegen des Heren zijn ondoorgrondelijk. Zij zou zo graag een kind in leven hebben en dat meisje moest haar ouders verliezen. Een mens zou zeggen: "Dat is niet goed gedacht van de Heer."

Ze buigt haar hoofd, bij die menselijke gedachte. Het is niet goed om lang stil te staan bij overleggingen die tegen God ingaan. Vergeef me, Heer, wanneer ik het nog niet altijd met U eens ben...

Ja-ja, dat jonge kind heeft nu ook twee graven te verzorgen. Zou ze er bloemen op zetten of een steen? Och, voor een steen zal ze wel geen geld hebben... Een boom? Maar waar haalt zo'n meisje een boom vandaan?

(Wordt vervolgd.)

De Jeugd
VAN TEGENWOORDIG

Voordat je het weet is het maart en ga je aan de lente denken! Wel een teken, dat we aan Canada gaan wennen. Wat hebben we vroeger vaak gemopperd over de lange winters van Alberta, en soms dachten we, dat er geen einde aan kwam!

Maar deze winter? We hebben er nauwelijks bij stilgestaan, dat het koud was; behalve dan, wanneer de gasbill kwam. Voor de rest hadden we het blijkbaar te druk, om over de winter te jammeren: vergadering op vergadering, huisbezoek op huisbezoek, aktiviteit hier, aktiviteit daar; kortom, er was heel wat leven in de kerkelijke brouwerij.

Nu begint het al wat kalmer te worden, want we zijn als ouderlingen door het huisbezoek heen. Het lijkt wel, of dat elk jaar wat vlotter gaat. Ik kan me nog herinneren, dat we haast elke week kerkeraad hadden en dat we allemaal vol van plannen en ideeën zaten voor onze kerk; we boomden en boomden, voerden van alles in en uit, organiseerden grote dingen, maar de huisbezoeken kwamen nooit klaar. Het schijnt, dat we met elkaar een beetje wijzer en rijper zijn geworden. Tenminste, we maken tegenwoordig wat minder plannen en we doen wat meer.

Er is eigenlijk weinig te vertellen van de afgelopen winter. Als ze mij zouden vragen: —Arie, wat zijn nu de meest gedenkwaardige avonden geweest voor jou als ouderling dit seizoen? dan zou het me niet meevallen, om daar zomaar een antwoord op te geven. Natuurlijk maak je van alles mee, mooie en minder mooie dingen, hartversterkende en hartverscheurende. Maar daar praat je over het algemeen niet over. De meest gedenkwaardige avonden? . . . Ik zou zo zeggen, de avond, waarop we de Young People's Society hebben bezocht en de avond van het huisbezoek bij Laatman.

Mensen, wat een mooie avond was dat, toen we de jeugd bezochten! Ik ben over het algemeen nogal trots op mijn gevorderde leeftijd en het gezag daaraan verbonden, maar die keer heb ik met jaloersheid gedacht: Ik wou, dat ik nog jong was. Als ouderlingen vielen we met onze neuzen in de boter: De jeugd behandelde een zeer aktueel onderwerp: de eerste hoofdstukken van Genesis. Daar wordt tegenwoordig nogal wat over geschreven, en de geleerden in eigen kring schijnen het er niet meer over eens te wezen. En dat is gevaarlijk: Als de leiders aan het kibbelen slaan, volk pas op je tellen!

De jeugd had het evenwel helemaal niet moeilijk met de Genesisproblemen. De inleider verwierp in krachtige termen allerlei mogelijke dwalingen: de slang was een slang, en het stof was stof en geen aap, en één dag was één dag en geen tijdperk, en wie het anders durfde te zeggen, ging tegen de Schrift in en was een ketter en moest derhalve uitgeworpen worden.

Deze kloeke taal liet niet na indruk te maken op het jeugdige gehoor, hetgeen de inleider scheen te behagen. Maar nadat de voorzitter, zoals dat gebruikelijk is, vijf minuten lang met steeds langere tussenpozen had gevraagd, wie de eerste vraag had, brak eindelijk de discussie los. De jeugd, alhoewel opgegroeid inCanada, gaf duidelijk getuigenis van haar oer-Hollandse afkomst, want op typisch Nederlandse wijze ging het meteen van dik-hout-zaagt-men-planken.

Een knaap vroeg het woord en verklaarde met radde tong, dat de Bijbel geen wetenschappelijk boek was, maar dat de boeken, die op de highschool werden bestudeerd, wel wetenschappelijk waren. Die boeken spraken over evolutie, en ook de highschool teacher, die aardrijkskunde onderwees, geloofde daarin, hoewel hij ook een christen was. En daarom had de spreker niet zozeer een vraag als wel een opmerking, en wel deze: Hij was van mening, dat de slang geen slang was, noch stof stof, noch dag dag, maar dat het allemaal beeldspraak was en zo, en hij tartte de vergadering om hem een ketter te noemen en hem er uit te smijten.

Hierop volgde gelach en applaus en enkele jongeren begonnen de mouwen al op te stropen, om de laatste spreker er uit te gooien. Men scheen er wel zin in te hebben. Na enige verwoede hamerslagen, die ik hem als timmerman niet zou verbeterd hebben, slaagde de voorzitter er in om weer orde te scheppen.

Nu was de inleider weer aan het woord. Deze verklaarde met klem, dat er toch duidelijk wordt gesproken over slang en stof en dag; dat kon men toch lezen; dat mocht men toch niet verdraaien; dat zou ketterachtig wezen; en alle ketters moesten worden uitgeroeid en zo...

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Thans kreeg de bespreking een algemeen karakter. De jeugd begon te vergeten — gelukkig! — dat er deze avond ouderlingen op bezoek waren, en men ging elkaar heerlijk te lijf met woorden en verklaringen. Op verzoek van de voorzitter kwam men overeen, om niet meer in te gaan op de vraag, wat er in onze tijd met ketters gedaan moet worden, maar om zich te beperken tot het Bijbelse onderwerp. De discussie werd geanimeerd voortgezet en langzamerhand begon er tekening in te komen: de invloed der evolutionisten begon te tanen, terwijl de inleider aanhangers gewon. Zelfs de highschool scholier, die het straks voor zijn teacher en meneer Darwin had opgenomen, wilde er niet aan, dat de mensen van de apen afkomstig waren, en begon toe te geven, dat stof stof was.

Een schelm van een jongeling, die al eerder bezig geweest was, om zijn buren in hun dijen te knijpen en op ander manier onrust te wekken, vroeg het woord, trok een raar gezicht en stelde de diepe vraag, of het wel mogelijk was, dat de apen van de mensen afstamden. Zonder blikken of blozen antwoorddde de voorzitter, dat gezien de gelaatsuitdrukking van de vraagsteller en het gehalte van de vraag dit zeer wel mogelijk was. Groot was de vreugde der vergaderden over vraag en antwoord en het slachtoffer schaterde zelf het hardst.

Tenslotte waren de jonge calvinisten het er over eens, dat de slang een slang was en stof stof, maar ten aanzien van de vraag, hoe lang de scheppingsdagen hadden geduurd, bleven de meningen verdeeld. Ik kreeg de indruk, dat de geachte voorzitter wel graag wou zeggen, dat die dagen tijdperken waren, maar niet goed durfde, omdat de ouderlingen er bij waren. Toen heb ik hem maar een handje geholpen door te zeggen, dat ik niet geloofde, dat het in strijd was met de Schrift, om aan te nemen, dat de scheppingsdagen lange perioden waren geweest, en dat het tenslotte niet af of toedeed aan de heerlijkheid en almacht van de Schepper, of die dagen nu 24 uur waren of heel veel jaren .

De voorzitter keek me dankbaar aan, doch de inleider wierp een argwanende blik in mijn richting; waarschijnlijk had hij in de gelederen van de kerkeraad een ketter ontdekt.

Tenslotte besloot de vergadering met grote meerderheid van stemmen, dat de scheppingsdagen waarschijnlijk tijdperken waren geweest.

In zijn samenvatting van de bespreking wees de voorzitter erop, dat we met al ons gepraat over schepping en scheppingsdagen niet moesten vergeten, dat die almachtige Schepper onze eigen God en Vader is en geen vreemde, en dat wij daarom als Zijn kinderen delen in de glorie en de vreugde van de schepping en ons gerust aan die almachtige Vader mogen toevertrouwen . . .

Dat was het eind van de bespreking. Nu begon de penningmeester geld te innen en de aanwezigen gingen zich wat vertreden. Dit ging met het nodige lawaai gepaard. Achter in de zaal vonden enige schermutselingen plaats. De voorzitter zei iets tegen ons, maar het was niet te verstaan, wat hij beweerde. In zo'n geval denk ik altijd maar, dat ze het over het klimaat en het weer hebben. Dan zeg ik "Ja, ja", knik met mijn hoofd en trek een glimlach.

Deze methode kan ik aanbevelen; het komt haast altijd goed uit zo, als men moet antwoorden op iets dat men niet verstaan heeft, ofschoon het me onlangs geld heeft gekost, toen Katrien fluisterend om een nieuwe hoed vroeg, terwijl ze aan het stofzuigen was.

Aan het einde van de pauze liet de voorzitter een hymn zingen, om de lawaaimakers te temmen en de leden weer terug te brengen naar hun plaats. Als er toch eens geen Psalmen en Gezangen waren! Hoe zou men dan ooit een einde kunnen maken aan pauzes en vergaderingen voortzetten!

Men had nu op het programma een Bijbelquiz. Als vertegenwoordigers van de kerkeraad werden we elk bij een partij ingedeeld en de vreugde der jongelingen was groot, telkens wanneer de ouderlingen een antwoord schuldig bleven. Het waren me de strikvragen ook wel. Ik wist bijvoorbeeld niet, dat de brief aan de Romeinen geschreven was door Tertius (Rom. 16:22).

Na het programma vastgesteld te hebben voor de eerstvolgende meetings, werd er gezongen en gedankt, en hiermede was deze genoegelijke avond tot een einde gekomen. We maakten de voorzitter een komplimentje voor zijn uitstekende leiding en zijn overwicht en naar volle waarheid konden we verklaren, dat deze vergadering op hoog peil stond. Kranten en boeken worden volgeschreven over jeugdproblemen en jeugdmisdadigheid, maar ik kan het niet helpen, dat ik steeds weer de indruk krijg, dat de jeugd van tegenwoordig beslist niet slechter is dan in de tijd, toen wij nog jong waren. Als ik tenminste terugdenk aan mijn eigen vlegeljaren! Ik denk wel eens, dat we tenminste in onze kerken meer ouderen-problemen hebben dan jeugd-problemen . . .

— — —

En nu nog wat over een andere gedenkwaardige avond in dit seizoen, toen we op huisbezoek zijn geweest bij Laatman en Baas.

We waren nauwelijks gezeten bij Laatman in zijn nieuwe, geriefelijke woning, toen we een aantal felle schoten en hevige knallen hoorden uit het basement, gevolgd door het snerpende gehuil van een haastige ambulance.

—Wat is me dat nou? vroeg mijn ambtsbroeder Buisman verschrikt. Niet in het minst geschokt door het wapengeweld antwoordde de heer des huizes, dat het de kinderen waren, die in de playroom tievie aan 't wotsjen waren.

Of ze dan niet boven wilden komen, om bij het huisbezoek te zijn, zo informeerden we schielijk. Maar daar wilden Mister en Mizzus Laatman niets van weten. Volgens hen hadden kleine potjes grote oren en waren kinderen kinderen. Zonder dit laatste te willen betwisten merkte ik op, dat de kinderen toch ook bij gezin en kerk hoorden en daarom recht hadden, om althans voor een poosje er bij te zijn, als er huisbezoek was. De Laatmans wilden er echter niet aan, en terwijl er in het basement nieuwe moorden en overvallen werden gepleegd en verse ambulances uitrukten, moesten wij het bezoek beperken tot Pa en Ma. Genoemde Pa en Ma bleken wel heel veel van de jeugd af te weten overigens. Hun oudste zoon, die al twee-en-twintig was, had niet alleen het ouderlijk huis, maar ook de kerk verlaten en leefde ergens anders in de stad op kamers met verkeerd gezelschap. Dit alles was, aldus de Laatmannen, de schuld van de kerk in het algemeen en van de dominee in het bijzonder. *Zij* hadden geen schuld, en waren hun kinderen altijd voorgegaan in het goede en in het nette. Ze hadden de kinderen nooit tegengehouden, als ze naar catechisatie of jeugdclub wilden. Ze hadden ze elke Zondag een keer mee naar de kerk genomen. Maar er werd niks voor de jeugd gedaan, behalve die droge catechisaties en melige jeugdclubs. En de jeugd van de kerk zelf: ruw en verwilderd was ze! Op de avonden van de young people's societies braken ze de boel af, sjeesden ze rond in hun auto's en zaten de jongens maar achter de meisjes aan. Neen hoor, dan ging het vroeger anders en beter. Ze waren eigenlijk wel blij, dat hun kinderen niet naar de verenigingen gingen. Dat was veel veiliger. En thuis konden ze toch ook wel nuttig bezig zijn. (In de playroom ratelden de mitrailleurs.) Ze vonden het natuurlijk wel erg van hun oudste jongen. En ze waren hem altijd nog wel zo goed voorgegaan. Maar op de young people voelde hij zich natuurlijk niet thuis en de jongens van de kerk zochten zijn vriendschap niet. En de dominee had er ook geen slag van om met de jeugd om te gaan, want het was ook hem niet gelukt, om zoonlief te verbeteren. Do dominee begreep hun jongen helemaal niet.

Het kwam hierop neer, dat de jeugd van de gemeente slecht en verdorven en misdadig was en dat alleen de Laatmannetjes de gunstige uitzonderingen waren.

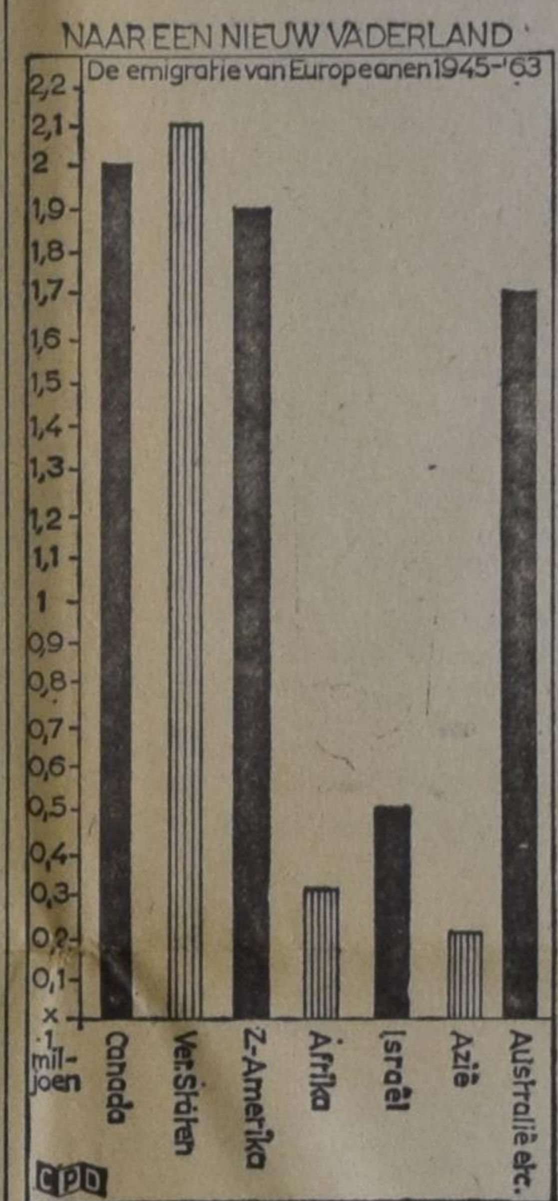
We hebben gepraat en gepraat, om die mensen te helpen en tot betere inzichten te brengen, maar blijkbaar zonder veel resultaat. Tussen de adempauzen door vernamen we, dat beneden de schietpartijen geeindigd waren en dat de Beatles de zonen en dochteren Laatmans thans luidruchtig amuseerden.

We waren blij, toen we later op de avond bij Baas in de kamer zaten. De oude Baas is een gezellige ouwe baas, een van de oudste leden van de gemeente, die met zijn vrouw van een rustige oude dag geniet, omringd door zijn talrijke kinderen, die allemaal getrouwd zijn en allemaal bij ons in de stad wonen. Zo telt onze kerk zes gezinnen Baas! Ook zijn er vier gezinnen, waarvan een dochter van Baas de vrouw en moeder is.

Toen Baas hoorde, dat we van Laatman kwamen, haalde hij de pijp uit de mond, om eens smakelijk te lachen. —Ha, ha, ho, ho, zei hij, —ik heb die Laatman al gekend vandat ie een kleine kruimel was. Wat een exemplaar is dat me vroeger geweest! Hij was de schrik van ons dorp, en eens heeft hij het bestaan, om brand te stichten in de school. Wat een wonder, dat iemand nog zo goed terecht kan komen! Ha, ho! , , ,

We gingen er maar niet op in, maar onze gedachten vermenigvuldigden zich . . .

Arie.

WAAR ZIJN CIRCA 9 MILJOEN MENSEN GEBLEVEN?

In de laatste 18 jaar hebben ruim 8,7 miljoen Europeanen het kontinent voorgoed de rug toegekeerd. De Europese emigranten zijn naar alle windstreken vertrokken en in onze grafiek geven wij een overzicht van de verdeling dezer volksverhuizing. Canada, de Ver. Staten en Zuid-Amerika blijken de meeste Europeanen op te nemen. De trek van de Europese emigranten is dus hoofdzakelijk in westelijke richting. De meesten keren niet meer terug naar Europa, het nieuwe land is en blijft hun vaderland. Men schat dat totaal sedert 1945 1,5 miljoen Europeanen naar Europa zijn teruggekeerd. Hiervan zijn dan ruim 1 miljoen Europeanen uit voormalige koloniën en een deel van hen is buiten Europa geboren. De Nederlandse emigratie is sinds 1952 dalende, in 1963 emigreerden nog maar 6770 Nederlanders.

Sociale Instellingen tot UW dienst

In de meeste Canadese plaatsen bestaan organisaties van beroepsmensen en van vrijwilligers, die klaar staan om gezondheids- en welzijnsdiensten te verlenen aan *alle* inwoners in geval van nood.

DEZE DIENSTEN SLUITEN IN —

- Thuisverplegingszorg
- Ontspanningsprogramma's voor volwassenen en voor de jeugd
- Hulp met gezinsproblemen
- Gezondheidsklinieken voor babies, met inbegrip van inoculatie en vaccinatie

en nog veel meer.

Als U, of een lid van Uw gezin, zulk een dienst nodig zou hebben, aarzel dan niet maar vraag om hulp. Het zal graag voor U worden gedaan.

Maatschappelijke diensten kunt U vinden op de gele bladzijden van Uw telefoongids, onder

"SOCIAL SERVICE ORGANIZATIONS"

Zij staan klaar voor U

RENE TREMBLAY,
Minister van Burgerschap
en Immigratie.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

EXTRA LAGE VLIEGTUIGTARIEVEN

De "21-DAY-EXCURSION" geldt nu ook voor de ZOMER VAN 1964!

Prijs $ 386.90 (retour Toronto—Amsterdam).

Vertrekdagen maandag, dinsdag, woensdag of donderdag tussen
1 april en 11 juni of
13 juli en 6 augustus of
31 augustus en 5 november

ZONDER PRIJSVERHOGING KUNT U EEN EXTRA TRIP MAKEN VAN AMSTERDAM/ROTTERDAM NAAR BRUSSEL, PARIJS EN LONDEN.

VRAAGT VRIJBLIJVEND ADVIES AAN

C. STEENHOF

43 Crane Ave., Weston, Ont. CH 1-0811

Nieuwe druk van "Canadian Government"

(Canadian Scene) — Als gevolg van de grote vraag heeft Canadian Scene een tweede druk uitgegeven van "Canadian Government". Deze nieuwe verschijnt in compacte vorm en is zijn plaats als naslagwerk op uw boekenplank dubbel en dwars waard. "Canadian Government" is gebaseerd op een serie radiolezingen van Paul Fox, M.A. Ph.D. Associate Professor of Political Science aan de universiteit van Toronto, in het Engels over CJBC in Toronto uitgesproken. In deze lezingen worden de geografische gesteldheid, de economie, de politieke partijen, de regering en andere aspecten van het Canadese leven onder de loupe genomen. Het boekje is gratis verkrijgbaar bij Canadian Scene, 182 Lowther Avenue, Toronto 14, Ontario.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

We are happy to announce that the Lord has blessed us again with another baby of six weeks old

MICHAEL

whom He entrusted unto our care.

Kees and Ineke Parlevliet.
Nicholas.
Marguerite.

February 28th, 1964.
1065 Portage Road S.
Niagara Falls, Ont.

Mr. and Mrs. J. Kramer of R.R. I, Jarvis, Ont., wish to announce the engagement of their daughter

ANNE GERBRIG
to
JOHN ARIS VISSERS
of Hamilton, Ont.

March 6, 1964.

With thanks to the Lord, we hope to celebrate on March 21, 1964 the 35th wedding anniversary of our beloved parents

HARM JAN TEN HOVE
and
JELSKE TALSTRA

Children —
John and Jean Buit.
Eb and Femmy Ten Hove.
Dick and Erlyce Ten Hove.
George and Betty Weenink.
And 17 grandchildren.

Blackfalds, Alta.

$ 2400 Melkgeld per maand en hoger

60 Holstein koeien

250 acre dairy farm met groot melk contract. Grote barn met barn cleaner, silo, machine-schuur, 2 tractors, baler, manure spreader, alle nodige machinerieën die op een grote farm moeten wezen. Reden van verkoop niet genoeg werkkrachten. Groot huis van alle gemakken voorzien, huis geschikt voor twee families. 9 mijl van christelijke school en kerk. Vraagprijs $ 110,000.00. Downpayment $ 30,000.00.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

On March 21st, we hope to celebrate with our beloved parents and grandparents the occasion of their 35th wedding anniversary

JOHANNES VANDERSTELT
ANNA MARIE VANDERSTELT—RIP

That the Lord may spare them for each other and for us, is the wish of their grateful children.

De Kaag, The Netherlands:
Jenny and Han.
Stayner, Ont.:
Jo and Harry.
Oost Souburg, The Neth.:
Mary and Bram.
Collingwood, Ont.:
Tom and Helen.
Cobie and Bert.
Jan.
Anna Marie.
Margaret.

127 Birch St.
Collingwood, Ont.

With gratitude to God, we hope to celebrate on March 23rd the 40th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

T. SCHINKEL
and
L. SCHINKEL—VAN IEPEREN

"De eeuwige God is u een woning." (Deut. 33:27)

Jo and Jan Vaandering, Elizabeth, Helen, Douwe, Gerry, Jo-Anne, Tommy, Mark, Brantford, Ont.
Tiny and Jan Koolwijk, Elly, Wim, Leidy, Utrecht, Holland.
Bill and Corrie Schinkel, Jim, Bob, Brian, Corinne, Hamilton, Ont.
Corrie and John Lammers, Jo-Anne, Sylvia, Helen, Karen, Waterloo, Ont.
Joe Schinkel, British Columbia.
Gerald and Ruth Schinkel, Jacqueline, Essex, Ont.
Herman and Tena Schinkel, Teresa, Timmy, John, Richard, Amherstburg, Ont.
Ben and Winny Schinkel, Ralph, Ben, Amherstburg, Ont.
Elizabeth Schinkel, Amherstburg, Ont.
Willie and Ollie Hiemstra, Brian, London, Ont.

R.R. # 1, Amherstburg, Ont.

Gevraagd, voor direct, een

BEKWAME BROOD- EN BANKETBAKKER

Home Bakery, 116 East St. North, Sarnia, Ont. Vóór 6 uur DI 4-5434, na 6 uur ED 6-3598.

Te koop:

168 ACRES FARM

waarvan 165 acres werkbaar land. 120 acres in hay mixture. De rest is geploegd. Huis en barn zijn goed met koud en warm water in huis en furnace. Dicht bij Chr. Ref. Church an Chr. School. Vraagprijs $ 25,000 met slechts $ 4000 down. Apply John Steenbergen, R.R. 2, Moorefield, Ont. Phone Drayton 601-R-6.

---

52 Acres MIXED FARM

Lichte kleigrond. 7-kamer huis, van alle gemakken voorzien. Barn, garage. 1½ mijl van Wellandport Chr. School en kerk. Vraagprijs $ 15.000,00, $ 3000,00 down.

68-ACRE FARM

Kleigrond. 7-kamer huis, van alle gemakken voorzien. Olieverwarming, goede barn. Farm is geschikt voor gemengd bedrijf. 2 mijl van Wellandport Chr. School en kerk. Prijs $ 16.500,00, met $ 4000,00 down.

100 ACRES MIXED FARM

Lichte kleigrond. 6-kamer huis, goede barn, cement vloer en water in de barn. 10 acre bos. 7 mijl vanaf Wellandport Chr. School en kerk. Vraagprijs $ 11.500,00, met $ 4000,00 down.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894.

Who wants to take my place as

HOUSEKEEPER

for two elderly women. Letters to Miss L. Rijnbende, 27 Aberdeen Rd., N., Galt, Ont.

Wanted:

EXPERIENCED SINGLE MAN

for dairy farm in Ontario. Letters under no. 1703, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Woull like to

WRITE AND MEET

a young man, age 30-35. Write English or Dutch. Box 1704, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ontario.

Wanted:

A RELIABLE BOY

on a dairy farm, or a single man, who likes to work on a factory but will do chores for room and board. J. Lise, R.R. 4, Orangeville, Ont.

For Sale:

MOTEL RESTAURANT

Esso Pumps. $ 65,000, $ 30,000 down. Turnover $ 34,000 annually. (4 bedrooms). Good family business. 25 miles from N. Falls on # 20 Highway. Real money maker. Letters to Box 1705, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

A Gentleman would like to

MEET OR CORRESPOND

with sincere lady, age group 32-39. Please write to no. 1701, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

¾ SECTIONS

840 cultivated and partly irrigated, 240 acres prairie, could easily be broken and irrigated, 33 acres summer fallow, 207 tame pasture and alfalfa. Electricity, telephone, lots of water, feed corrals, and windbreak, good buildings, gravel road and school bus. In the best irrigation district in the E.I.D. Box 824, Brooks, Alberta.

FAMILY WANTED

Man and boy to work on vegetable farm north of Toronto. House available. Year round employment. Apply: Bradbee Farms, Bradford, Ontario.

Promotie Avond Hamilton High

Propaganda - avonden voor de christelijke school zijn geen uitzondering. Men houdt ze allerwege in ons land. Maar de wijze waarop verleden week de Hamilton Christian High School een promotie-avond hield, verdient wel enige bijzondere aandacht.

De vergadering stond onder leiding van Rev. J. Ehlers, de man die zoveel gedaan heeft voor het christelijk (lager en middelbaar) onderwijs, en die velen straks met lede ogen zien gaan, wanneer hij eind april met emeritaat gaat. Nu weer bleek, dat Rev. Ehlers de kunst verstaat een vergadering een bepaald karakter te geven, waardoor iedereen zich thuis voelt.

Mr. John Vander Ark, de directeur van de National Union of Christian Schools, schetste de historie en huidige ontwikkeling van de christelijke high schools in de U.S.A. Het bleek, dat de Hamilton High niet alleen in het voetspoor van haar voorgangers gaat, maar in de rij van high schools lang geen vreemd figuur slaat.

Voorts had men een panel georganiseerd, welke een goed beeld van het totaal gaf. Daar zag men op een rij naast elkaar zitten. Peter van Brakel van de student body, Mr. A. Klein van de promotion committee, Mr. T. Vellenga van de educational committee, de moderator Rev. Ehlers, Mrs. B. Schrotenboer als principal, Mr. H. P. Verburg als secretaris-penningmeester en tenslotte Mr. Vander Ark van de National Union.

Vrijwel alle fasen van het high school-leven passeerden de revue en op deze wijze werd een getrouw beeld verkregen van de moeilijkheden, maar ook van de fascinerende mogelijkheden. Dank zij de goede voorbereiding was deze panel een succes. Een dissonant was te horen, nl. dat 50% van de ingekomsten slechts door 200 gezinnen wordt bijeengebracht. Ongeveer 800 gezinnen in het district laten verstek gaan. Hoeveel beter zou het gaan, als die 800 eveneens hun schouders onder het werk zouden zetten.

Een geslaagde promotie-avond, want de idee van de High School was belangrijk verlevendigd. Het High School koor — dit mag niet verzwegen — hielp dapper mee onder de goede leiding van Mr. A. Romkema.

Ontario Teachers Convention

The city of Hamilton was the location of the well attended Ontario Teachers Conference, held Friday, February 21, 1964. The night before, Dr. Gordon Spykman, of Calvin College, addressed the general public in the First Christian Reformed Church of Hamilton on the topic "The Challenge of Christian Education in a Changing World".

In his speech Dr. Spykman pointed out that the merits of Christian education are becoming increasingly clearer today. He warned his audience not to rely on negative motivations — that public education is not satisfactory, for instance — but urged them to feed on positive motivations. In the public schools convictions are lost because the schools must be all things to all men. We must put greater emphasis on the kingdom, the positive basis for Christian schools. He added that our efforts must be honest as well: Christian education must be a real education.

This last mentioned theme added an important facet to the main theme of the convention: "Thoroughly Furnished", taken from 2 Timothy 3 : 17: "That the man of God may be perfect, thoroughly furnished unto all good works". The representative of the National Union of Christian Schools, Mr. John Brondsema, re-emphasized the necessity of real education when he addressed the galaxy of Ontario Christian school teachers on the day of the convention. His topic was "The Professional Christian Teacher".

Many of the day's sectionals proved of great value to the idea-hungry teachers. There were sectionals on a variety of subjects, such as New Mathematics, Biology, Senior Bible, Arts and Crafts, Elementary French, and Literature. As they coursed through the halls of the Hamilton District Christian High School to observe the book exhibits and art collections, to attend a lecture or search for a cup of coffee, many teachers expressed their satisfaction at the efficient operation of this year's convention, even though the program ran at least half an hour behind schedule from beginning to end.

"The day ended with the indispensable banquet, which added a final but important facet to the theme "Thoroughly Furnished". The convention had come to an end as the last group of teachers disappeared into the cold Hamilton night. For the president, Mr. Seymour Vanderwall, and his board members there has come a time of reflection and appraisal as they lead the Canadian Christian Teacher's Association of Ontario into the year 1964. This they and the teachers know: they have the Scriptures, profitable for doctrine, for reproof, for correction, for instruction in righteousness that they may be thoroughly furnished.

A.W.

TE KOOP:

Een 100 Acre Farm

Deze farm is gelegen 7 mijl van Woodstock en dicht bij de hoofdweg. 95 acres bewerkbaar en 5 acres bos. Grote barn met 36 stanchions, silo en machineschuur. Het 4 slaapkamers tellende huis is van alle gemakken voorzien. De Chr. Ref. schoolbus gaat langs de deur. De vraagprijs is $ 25.000 of het beste offer.

Wij hebben ook een hele lijst farms van 50 tot 300 acres in de omgeving van Woodstock en Ingersoll, Ont. Gelegen dicht bij Chr. Ref. Church & School.

Voor verdere informatie phone 423-6406, of contact

Mrs. J. Wybenga
BOX 73 BEACHVILLE, ONT.
Vertegenwoordiger van
J. A. Willoughby & Sons.

Voor al Uw reizen per Boot-Vliegtuig-Bus-Trein
Voor inlichtingen, reserveringen en tickets naar

JAN FABER
Mgr. Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

VISSEN MET LUCHTBELLEN

Het Amerikaanse bureau "Commercial Fisheries" gaat nieuwe proeven ondernemen voor een visvangst met behulp van lucht. In Hussey Sound, zie kaart, zullen visnetten worden uitgezet en achter de netten komt een pijpleiding. Via deze leiding gaat men dan lucht in het water blazen. De lucht stijgt omhoog en de luchtbellen vormen een "gordijn". Men heeft Hussey Sound uitgekozen omdat daar reeds proefnemingen op dit gebied zijn gedaan en omdat er veel vis aanwezig is.

Het luchtgordijn zal een bepaalde hoek in het water vormen. De school vissen wordt afgeschrikt door het luchtgordijn, dat is voor hen iets als een stenen muur, en zij buigen zijwaarts af in hun koers en zwemmen langs het luchtgordijn recht in de visnetten, althans zo is de algemene verwachting.

De proefneming zal in de eerste helft van dit jaar worden ondernomen en 12 dagen duren. De totale kosten worden geschat op 4000 dollar.

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

FARM LOCATED ON HIGHWAY
not far from the industrial City of Welland

This 40 acres farm is suitable for beefcattle, pigs, laying hens, vegetable gardening, greenhouses, wrecking yard, and can even be divided into 4 ten-acre farms. WIDE FRONTAGE ON HIGHWAY.
Barn of appr. 70 ft. x 28 ft., chicken house, brooder house, garage. The house is really nice, well kept and clean. Living-room, diningroom, large modern kitchen, bathroom, 4 good-sized bedrooms, basement with furnace. THIS IS SOMETHING REAL GOOD AND PRICED AS LOW AS $ 14.800.—. Required downpayment $4,800.—. Balance on ONE MORTGAGE at 6%, repayable with only $ 75.— per month, to include principal and interest. For more details, contact:

K. KRAAY, Real Estate Broker
2 Juliana Cr. ST. CATHARINES, ONT. Phone WE 4-1813

We have all kinds of farms for sale with cattle & machinery and milk contracts, and are willing to assist you in financing part of the required downpayment. Money available at normal 6%.

PRIMA FARMS
met vee, machines en melkcontracten

130 acres best land, goed huis van alle gemakken voorzien, goed onderhouden barn, varkens en machine-schuur, silo, melkhuis met bulkcooler, 19 melkkoeien, 7 bred heifers en 5 stuks jong vee. Reeds jaren bestaand melkcontract. Vele, zeer goede machines. Vraagprijs $ 37.000. Gevraagd downpayment $ 9.500. Hypotheek beschikbaar voor SLECHTS 5%, maandelijkse betalingen $ 200.—.

125 acres farm met eerste klas huis, grote barn met silo, melkhuis & bulkcooler, machine-schuur en melkcontract. Alle benodigde machines in prima staat. 31 stuks prima vee, waaronder 18 melkkoeien, 6 bred heifers en 7 stuks jong vee. Vraagprijs $ 43.000. Gevraagd downpayment $ 10.000. $ 33.000 hypotheek verkrijgbaar à 6%, terug te betalen met $ 600.— per kwartaal, rente en aflossing inbegrepen.

200 acres farm met moderne bungalow, zeer grote, nieuwe barn met stable cleaner, 2 silo's, modern melkhuis met grote bulkcooler, een volledig machine park, 70 stuks vee, waaronder 50 melkkoeien. Groot melkcontract, melk inkomen over $ 20.000 per jaar. Vraagprijs $ 100.000. Gevraagd downpayment $ 25.000. $ 75.000 hypotheek beschikbaar à 6%, terug te betalen met slechts $ 525.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

Contact voor deze en andere farms:

K. KRAAY, Real Estate Broker
2 Juliana Crescent ST. CATHARINES, ONT. Tel. WE 4-1813

Abonneert U op

Het Zoeklicht

Tijdschrift gewijd aan het onderzoek der Schriften en de tekenen der tijden.

Stichter: Johannes de Heer.
Verschijnt 2 x per maand.
Abonnementsprijs: $2.50 per jaar.

Voor gratis proefnummers schrijf aan: D. Paul, 446 Cummer Ave. Willowdale, Ont.

WEGENS ERNSTIGE ZIEKTE DER EIGENAAR TE KOOP:

Een 103 Acres Farm met goedgekeurde slachtplaats

Slechts $ 5.000.— downpayment

Groot, sterk huis, desnoods geschikt voor 2 gezinnen. Flinke barn, 10 stuks vee en alle benodigde machines. Zeer goed gebouwde, ruime slachtplaats met "WALK-IN COOLER", en nog een 2 bedroom huis.

Wordt verkocht als een "going concern".

VRAAGPRIJS $ 28.000.— en is open voor offer. De eigenaar is genegen zelf de hypotheek te verstrekken tegen slechts 5½%, betaalbaar met $ 750.— per half jaar, rente en aflossing inbegrepen.

Naast deze farm ligt een andere farm van 125 acres met een groot huis, beste barn en andere gebouwen.

Deze 2 farms kunnen ook gecombineerd worden aangekocht voor de prijs van $ 49.000.— en een downpayment van $ 10.000.—. Beide farms zijn uitermate geschikt voor beef-cattle. Tevens zeer geschikt voor "TURKEYS".

Aan de eerste farm is een melkcontract met een kaasfabriek.

K. KRAAY, Realtor
2 Juliana Crescent ST. CATHARINES, ONT. Tel. WE 4-1813

FARMS FOR SALE
close to Chr. Ref. Church and School (Clinton)

228 ACRES of clay loam land. 10 room brick home, bath. 2 barns. Yearly milk contract $13,000.—. Full price $38,000.— Terms.

160 ACRES of high productive clay loam land. 2 barns. 2 homes with modern conveniences. Price $25,000.—. Mortgage available.

225 ACRES of choice loam land. 7 room home. Large barn. All in good state of repair. Price $23,000.—. Downpayment $5,000.—.

We have also many 100 acres farms in this area, reasonably priced.

CONTACT

C. BURUMA, R.R. 1, CLINTON, ONT.
Phone HU 2-3287

For farms in the Drayton and Listowel area call FLORIS VAN EYL, R.R. 1, Clifford. Phone 127 W 4.

Salesmen for JOHN BOSVELD, REALTOR, Meaford, Ont., Phone 428.

REAL ESTATE
JOHN STRUIK

MEMBER TORONTO REAL ESTATE BOARD

SELLING OR BUYING A HOME?
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE
247-3998 — 241-9171

Representing George Gething Real Estate

Teachers Wanted

The Immanuel Christian School Society of Belleville (Ont.) intends to open its local Christian school in Sept. 1964 and will need

A PRINCIPAL
and
A TEACHER

Applications, stating qualifications to be sent to the Secretary T. Barkema, Box 517, Belleville (Ont.).

The Calvin Christian School of Trenton is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the lower grades, by September 1964. Salary according to Ont. Alliance schedule. Five room school. Please send applications or inquiries to: Jack Stam, Secretary, Box 361, Trenton, Ont.

If you can replace a

SICK TEACHER

in Grade 5 for the remainder of the school year and, perhaps, earn an appointment for next year, write and give full information to KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

Sarnia Christian School, Inc.

QUALIFIED MALE AND FEMALE TEACHERS

are invited to apply for the vacancies which will occur by Sept. 1964. Letters to be sent to A. Hengstman, Principal, 764 Murphy, Sarnia, Ont. Details about grades, salaries etc. will be discussed and worked out during the interviews.

The Jarvis Can. Chr. School will be in need of

QUALIFIED TEACHERS

by Sept. 1st, 1964. Please send your applications to the Principal Mr. Th. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont.

The John Knox Christian School of Brockville, Ont., requires a

QUALIFIED TEACHER

for either the lower or the middle grades. Enrolment in either group 30-55 pupils. Applications to be sent to the Secretary, Mr. D. Weima, R.R. 3, Brockville, Ont.

CALVIN MEMORIAL CHR. SCHOOL, ST. CATHARINES,

will need

A PRINCIPAL AND TWO TEACHERS

by September 1964.

Applications may be sent to A. Vandermaas, M.D., 10 Norris Place, St. Catharines, Ont.

By Sept. 1st, 1964,

JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL, WYOMING, ONT.,

will need a

TEACHER

for the intermediate grades. Applications may be submitted to F. De Vries, Principal, Box 81, Wyoming, Ont.

Drayton Calvin Christian School is in need of a

PRINCIPAL

for the coming schoolyear. Four-room school. Six-room house available in town, modern and convenient, two blocks from school; rent 40 dollars a month. Also invited are applications for

TWO TEACHERS

for the lower and intermediate grades. Contact G. Lubberts, Secr., R.R. # 2, Drayton, Ont.

Chatham's Calvin Christian School is in need of a

TEACHER

for the intermediate grades, for the 1964-65 school term. We offer attractive salary and pleasant working conditions, in a modern 7-room school. Please send letters of application, stating experience, qualifications and references to Harry Schenk, R.R. 1, Chatham, Ont.

The "John Knox" Christian School, New Westminster, B.C., will be in need of several qualified

MALE & FEMALE TEACHERS

for the primary and intermediate grades, starting September 1964. Kindly send your application, stating qualifications, experience, references and salary requirements to F. Leenstra, Secretary, 8637 - 11th Ave., Burnaby 3, B.C.

The Immanuel Chr. School at Aylmer, Ont. will be in need of

ONE TEACHER

for the intermediate grades. Starting September 1964. Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to Mr. Floor Saarloos, Secr., R.R. 1, Kingsmill, Ont.

Drayton Calvin Chr. School will be in need of

TWO TEACHERS

for the lower & intermediate grades, by Sept. 1964. Applications to be sent to G. Lubberts, Secr., R.R. 2, Drayton, Ont.

The Brantford Christian School will be in need of

A TEACHER

for the lower or the middle grades, by September 1, 1964. Enrollment in either group will be approximately 25 pupils. Please send your application to the Principal, Mr. J. Kooistra, 407 Marlborough St., Brantford, Ont.

THE HOLLAND MARSH CHRISTIAN SCHOOL needs a

QUALIFIED TEACHER

for grades 5 and 6 for the 1964-65 schoolyear. Please send letters of application, stating experience, qualifications and references to R. W. Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ont.

Our enrolment goes over the 300-mark and we need

TEACHERS

as follows:

ONE in the Prim. Dept. to replace one who wants to specialize in Home-making; ONE additional to the 2 we have for 4 & 5; ONE for grade 6; and ONE for grade 8, who is also to teach Soc. St. in 9 & 10. KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

THE CLINTON CHRISTIAN SCHOOL is in need of

A PRINCIPAL AND 3 TEACHERS

Clinton is a lively, progressive town, one hour's drive from London and Stratford.

Please send applications to Mr. K. Vanden Heuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

The JOHN CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF STRATHROY will be in need of a

TEACHER

for the 1964-'65 school term, for one of the primary grades.

Please send your application stating qualifications and references to Mr. J. FABER, Secr., 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ontario.
For more detailed information write to the principal Mr. G. H. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

The "JOHN KNOX" Christian School, Clarkson, will be in need of

Two Qualified Teachers

for the primary and intermediate grades, starting September 1964.

Clarkson is conveniently located on Highway # 2, approx. 20 miles west of Toronto.

Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to:
Mrs. E. Geleynse, Secretary, P.O. Box 54, Clarkson, Ont.

REV. EMO F. J. VAN HALSEMA †

Juist voor het ter perse gaan van ons blad ontvingen wij het droeve bericht, dat op maandag 9 maart j.l. in Grand Rapids Rev. Emo. F. J. Van Halsema is overleden. Rev. Van Halsema bereikte de leeftijd van 74 jaar.

De vrijdag daarvoor was Rev. Van Halsema door een beroerte getroffen. Hij is daarop dadelijk naar het Butterworth Hospital in Grand Rapids gebracht en slechts na een korte ziekte van vier dagen is hij daar opgeroepen tot heerlijkheid.

Emo F. J. Van Halsema werd in Siddeburen, Groningen, geboren. Zijn vader, Gerard van Halsema, was daar predikant. Rev. Van Halsema emigreerde in 1909 naar de Verenigde Staten. In 1921 werd hij als predikant in zijn eerste gemeente, de Chr. Ref. Church van East Paris, Mich bevestigd. Achtereenvolgens heeft hij de Chr. Ref. Churches van Fuller Ave., Grand Rapids, Northside, Passaic, N.J., en First Hudsonville, Mich., gediend.

Rev. Van Halsema was professor-emeritus van Calvin College, alwaar hij van 1955 tot 1959 als lecturer optrad in moderne talen. Rev. Van Halsema gaf onderwijs in de Nederlandse taal.

De overledene heeft waarschijnlijk wel de meeste bekendheid gekregen als redakteur van het weekblad van de Christian Reformed Church "De Wachter", het enige blad in de Nederlandse taal, dat in de Ver. Staten in leven is gebleven. Toen kortgeleden een voorstel werd gedaan om de publikatie van dit weekblad te stoppen, bleek duidelijk dat "De Wachter" nog zulk een grote plaats onder de leden van de Chr. Ref. Church had, dat tot voortzetting werd besloten. Het werk van Rev. Van Halsema als redakteur kon wel haast geen betere erkenning vinden. Het was opvallend hoe iemand, die reeds zo lang Nederland heeft verlaten en in een Engels-sprekende omgeving is, de Nederlandse taal nog zo goed kon beheersen.

Rev. Van Halsema is niet dadelijk predikant geworden. In de eerste jaren van zijn verblijf in de Verenigde Staten is hij eerst onderwijzer geweest.

Toen de Reformed Ecumenical Synod in eerste zitting in Grand Rapids bijeenkwam, was Rev. Van Halsema haar eerste secretaris. Bovendien heeft de overledene driemaal de Synode van de Chr. Ref. Church gepresideerd.

Wie Rev. Van Halsema gekend heeft, kan enigszins beseffen dat zeer velen het heengaan van deze vriendelijke en bekwame man zullen betreuren. Hij was een zeer innemend mens, die tot op het laatst aktief is gebleven. De heerlijkheid, waarvan hij zo vaak gesproken en waarover hij zo veel geschreven heeft, is nu zijn deel geworden. Dit moge de troost zijn voor Mevrouw Van Halsema, voor haar drie zoons en vijf dochters en voor de 26 kleinkinderen.

Op het moment dat ons blad verschijnt, is de begrafenis reeds gehouden. Deze zou worden gehouden op donderdag 12 maart in de Seymour Christian Reformed Church te Grand Rapids, waarvan de overledene lid was. De dienst zou staan onder leiding van de plaatselijke predikant Rev. J. De Kruyter. Hieraan zou tevens deelgenomen worden door Rev. Clarence Boomsma, de voorzitter van de Publication Committee, die de predikatie zou houden, en verder door Rev. J. Vander Ploeg, editor van "The Banner" en Dr. J. Danhof, stated clerk van de Chr. Ref. Church.

Calvin Christian Schools, Edmonton, Alberta.

Applications are invited for the position of

PRINCIPAL

(teaching area Social Studies in Junior High)

and for

TEACHERS

in the primary and intermediate grades, for the 1964-65 school term. Applications should be addressed to Mr. A. Munneke, Principal, Calvin Christian School West, or to Mr. P. S. Uitvlugt, Principal, Calvin Christian School East. Mailing address for both is: Box 342, Edmonton, Alberta.

The John Calvin Christian School Society, Guelph, Ont. will need a

PRINCIPAL

by September 1964. Please write to J. Pranger, Secretary, 6 Dunkirk St., Guelph, Ont.

DUNDAS, ONT.

Due to expansion we have opening for

TWO TEACHERS

for grades 2, 3, and 4. Experience preferred. Please apply to Mr. J. Stronks, Principal, % Calvin Christian School, R.R. 2, Dundas, Ont.

Due to expansion, the Wallaceburg Calvin Christian School is in need of a

THIRD TEACHER

for the Junior grade by Sept. 1964. Applications to be sent to the Principal Mr. P. Fedema, 138 Blake St., Wallaceburg, Ont.

The Timothy Christian School in Barrie, Ont. will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the 1964-'65 school year. Please apply or write for information to Mr. B. Schalij, R.R. 1, Thornton, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport requests applications of qualified experienced

TEACHERS

for the 1964-65 school year. Applications stating qualifications and present salary to be sent to the principal, Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

LONDON, ONTARIO

THE HOME OF THE UNIVERSITY OF WESTERN ONTARIO

The London Parental Christian School is in need of a

Qualified Teacher

for the 1964-65 school year.

Please submit experience and qualifications in first letter to Mr. S. Vander Goot, 1632 Borden St., London, Ontario. All applications, in writing only, will be acknowledged and interviews arranged.

KERKNIEUWS

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Halifax, N.S., H. Wittenbosch te Kingston, Ont.

Aangenomen

naar St. Catharines, Ont. (Maranatha), M. D. Geleynse te Medicine Hat, Alta.

Bedankt

voor Mt. Hamilton, Ont., J. C. Verbrugge te Bowmanville, Ont.
voor St. Thomas, Ont., M. D. Geleynse te Medicine Hat, Alta.
voor Lindsay, Ont., J. C. Derksen te Guelph, Ont.
voor Langley, B.C., J. W. Jongsma te Burdett, Alta.
voor Burnaby, B.C., H. R. Roelofs te Orange City, Iowa.

FREE CHR. REF. CHURCH

Tweetal

te Hamilton: J. Brons te Bunschoten (Ned.) en J. Tamminga te Grand Rapids, Mich.

Because one of our teachers is going abroad and another plans to continue his studies, the CALVIN CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY OF WILLOWDALE requires for the fall '64 term

TWO TEACHERS

Willowdale is a suburb of Toronto, a university centre. Many opportunities exist in Toronto for evening courses in education and related subjects.

Applications will be received by the secretary,
Mr. S. Smilde,
5775 Yonge Street, Apt. 401,
Willowdale, Ontario.

THE CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF HAMILTON, ONTARIO, CANADA, invites applications for

TEACHING POSITIONS

in the lower, intermediate and upper level for its nine-room school.

Fringe benefits fully paid.

Please send applications stating qualifications, majors and minors, subject and grade preferences to Mr. L. Witvoet, 38 Malton Dr., Hamilton, Ont., Canada.

For ★ MEETINGS ★ CONVENTIONS ★ WEDDINGS ★ BANQUETS etc.

CHRISTIAN EDUCATIONAL CENTRE

521 WEST 5th STREET - HAMILTON

Hall with capacity for over 300 people with stage — Complete kitchen facilities — Stereo sound system — Large movie screen — Parking for over 300 cars.

Reservations: M. Ages — Tel. 389-2041
T. J. Boks — Tel. 389-1845

REV. A. RUMPH WEER BEROEPBAAR

De kerkeraad van de Chr. Ref. Church te Fruitland, Ont. maakt bekend, dat haar vorige predikant, Rev. A. Rumph, zijn studies aan Princeton College heeft voltooid en thans weer beroepbaar is in de kerken. Zijn adres is:

Pennington - Lawrence Rd.,
Trenton 8, N.J. - U.S.A.

CLASSIS ALBERTA SOUTH CHR. REF. CHURCH

Classis Alberta South heeft in haar vergadering van 20 en 21 jan. j.l. geëxamineerd Mr. Toebes van Calgary en hem toegestaan een jaar in de classis te preken. Waarschijnlijk zal Mr. Toebes per 1 april te Bellevue geplaatst worden. Deze gemeente is nog steeds zonder Home Missionary.

Mr. Toebes ontving zijn opleiding aan het College van de Nazarenes te Red Deer. Hij geraakte in conflict over de doctrines dezer kerk, welke hij onschriftuurlijk achtte. Voor een korte tijd diende hij de Christian Missionary Alliance, doch ook hier kon hij zich niet thuis voelen. In Calgary sloot hij zich aan bij de Chr. Ref. Church. De Classis verwacht dat hij te zijner tijd de studies aan Calvin Seminary zal volgen.

OUDERLINGEN CONFERENTIE CLASSIS TORONTO CHR.R.C.

On donderdag 13 febr. heeft de ouderlingenvereniging classis Toronto een instructieve avond gehouden in de Barrie Chr. Ref. Church. De avond stond onder leiding van de 2e voorzitter van de Barrie kerkeraad, die een groot aantal ouderlingen en diakenen welkom mocht heten, nadat hij de vergadering geopend had met het lezen van Gods Woord en gebed. Daarna gaf hij het woord aan de spreker, ds. Guillaume van Toronto, die sprak over het onderwerp: De vorming van de ambtsdrager ten opzichte van hemzelf en de gemeente.

De vorming van de ambtsdrager, aldus spreker, levert hier in Canada meer nog dan in Holland, moeilijkheden op. Het ouderlingenblad, meer en beter onderling contact, betere organisatie door het meer gecentraliseerd zijn, ziedaar enige dingen die wij hier moeten missen. Spreker drong er sterk op aan om toch vooral de christelijke weekbladen, zoals Calvinist-Contact en Church and Nation, te lezen. Maar toch, studie is niet het voornaamste. Een dominee b.v. moet veel studeren, maar als het hart niet vernieuwd wordt dan zal de dominee nooit een herder worden. En zo is het ook met de ouderling. Hij moet veel aandacht besteden aan zijn persoonlijk geloofsleven en in nauw contact staan met de Heer door zijn persoonlijk gebedsleven. Daarnaast zijn kennis verrijken door gedegen bijbelstudie. Het geheim van het vervullen van het ambt is het te doen in gehoorzaamheid, ziende op Hem Die het ons op de schouders gelegd heeft. Zo alleen kan de ambtsdrager een zegen zijn voor de gemeente, want zo komt hij als gezant van Christus. In die gestalte moet de ouderling informeren naar de geestelijke welstand van het gezin zowel als van de "single person". De ouderling moet zijn wijk kennen, weten wat er in de gezinnen te koop is. Het huisbezoek, waar geïnformeerd wordt naar kerkgang en avondmaalviering, bijbellezen en gebed moet in ere blijven. Zo ook de diaken. Zijn taak is niet alleen het overhandigen van een cheque om daarmee de stoffelijke nood te lenigen, maar als gezant van de bewogen Hogepriester moet hij ook met het Woord Gods komen.

Sluit U aan bij onze groepsreis naar

HOLLAND

op de "Rijndam" van 12 april, onder leiding van Rev. en Mevr. P. Kranenburg van Jarvis. Terug met de "Rijndam" van 15 juni, en U krijgt 25% korting op de normale prijs. Nog enkele plaatsen beschikbaar.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada

543 Brant St., Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.

Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)
Oshawa: RA 8-0281

UW LEVEN

kan mooi zijn. Maakt of houdt Uw lichaam gezond. De natuur komt U daarbij te hulp. Als U ons Uw ziekten en klachten meldt zenden wij U een pak Florageneeskruiden. Gegar. volkomen onschad.! Wat wij daarmee reeds 38 jaren bereiken grenst aan het onmogelijke. Onze attesten bewijzen U dat. Met pijnstill. giftige dingen komt U er niet, kunt U Uw toestand alleen verergeren.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

Mattheus Passion in Stereo

on Thursday, March 19th in the CHRISTIAN EDUCATIONAL CENTRE — 521 West 5th Street — Hamilton.
Angel Records in STEREO — Original language with a.o. Elizabeth Schwarzkopf, Soprano.
MEMBERS FREE — Admission: $1.00 — Students 50¢.
(Children not allowed.)

Faith and its Problems

by

Dr. PAUL G. SCHROTENBOER

(3rd edition)

A Gift-book for our Young People

(Contents: What is Faith?; Faith and Doctrine; Faith and the Bible; Faith and Jesus Christ; Faith and the Church; Faith and Confession; Faith and Christian Life.) $1.95

ORDER FROM:

Pro Rege Publishing Co.

10 GOLFDOWN DRIVE REXDALE (ONT.), CANADA
OR FROM YOUR LOCAL BOOKSTORE

VOOR DE "FARMERS"

DE MODERNE VEEVOEDING

Zolang de mens zich bezig gehouden heeft met het houden van vee is ook de voedering een belangrijk onderdeel geweest. Met de toenemende intensiviteit van de vee- en pluimveehouderij wordt ook voeding gecompliceerder en belangrijker.

De wetenschap heeft dit gezien en de moeilijkheden onderkend en heeft de veevoeding op grond van feiten trachten te verklaren en later aan de hand van de gevonden resultaten practische voorlichting gegeven.

Voor een practisch man zijn de gegevens, verzameld door de wetenschap, vaak onduidelijk en ook verwarrend. Wat soms belangrijk is voor de wetenschap is niet altijd van waarde voor de praktijk. Of oneconomisch en blijkt later dat in deze de wetenschap de toets van de praktijk niet kon doorstaan.

De wetenschap houdt zich bezig met feiten die vaststaan, feiten die gevonden worden in proefnemingen, die in meervoud genomen zijn zodat de uitkomst van deze proeven niet betwijfeld kan worden.

Ondanks deze strenge en preciese proefnemingen kunnen toch soms grote afwijkingen van de praktijk plaats hebben. En als meest recente voorbeeld hiervan wil ik de "restricted feeding" noemen.

De "restricted feeding" is het voederen van een bepaalde hoeveelheid voer aan varkens boven 125 lbs. De bedoeling hiervan is om overmatige vet-aanzet door een te grote voederopname in de "finishing period" te voorkomen.

Verschillende geleerden hebben deze proeven genomen en zijn tot de conclusie gekomen dat deze theorie inderdaad opgaat. In de praktijk zijn de meningen over deze zaak echter zeer verdeeld en worden niet de resultaten behaald die men zou verwachten op grond van de proefnemingen. Hoe komt dit?

De reden is betrekkelijk voor de hand liggend. Als de proef voorschrijft om aan ieder varken 5 lbs. meel per dag te geven, dan zorgt een onderzoek er voor dat inderdaad precies deze hoeveelheid iedere dag aan ieder varken gegeven wordt. Als een farmer echter de "restricted feeding" toepast, dan geeft hij aan 20 varkens 100 lbs. meel per dag en U voelt zelf wel dat dan ieder varken niet precies 5 lbs. krijgt, maar sommigen veel meer en anderen veel minder dan 5 lbs. per dag.

Enkele wetenschapsmensen hebben dit gevaar onderkend en hebben proeven genomen met "restricted feeding" waarin de hoeveelheden moedwillig veranderd werden van dag tot dag en is men tot de conclusie gekomen dat zelfs een verschil van ½ lb. per dag alle voordeel van de "restricted feeding" wegneemt.

Dit is dus een voorbeeld van een wetenschappelijk gegronde bewering die toch in de praktijk niet opgaat.

Graag zou ik U echter ook enige gegevens laten zien die de wetenschap gevonden heeft en die wel van groot belang zijn voor de praktijk. Verschillende punten die de laatste jaren door de wetenschap onder de loupe genomen zijn, zijn o.a.:

1. het verband tussen eiwit en totale voederwaarde (T.D.N.) in het voederrantsoen.
2. de functie van de mineralen en vitamines.
3. dat eiwit bestaat uit 26 aminozuren.
4. de voeder-behoefte van het jonge dier.
5. het effect en de gevaren van medicijnen in het voer.
6. de betekenis van het samengesteld voeder.

In dit artikel wil ik trachten het eerste punt te beantwoorden voor melkvee: 1. het verband tussen eiwit en T.D.N. in het rantsoen voor melkvee. We weten dat een koe met een gewicht van 1200 lbs. die 40 lbs. melk @ 3.5% vet per dag geeft, per dag nodig heeft: 3 lbs. verteerbaar eiwit (Dig. Protein) en 21 lbs. totale voederwaarde (T.D.N.) en per dag maximaal 35 lbs. droge stof op kan nemen.

Neemt zo'n koe per dag op: 20 lbs. goed alfalfa hooi en 50 lbs. corn silage, dan geeft dit: 2.1 lbs. Digestible protein, 18.6 lbs. T.D.N., 32 lbs. droge stof (dry matter).

Dus om dit rantsoen aan te vullen moeten we een krachtvoer (concentrate) toevoegen dat in maximum 3 lbs. droge stof, 0.9 lbs. Dig. Protein, 2.4 lbs. T.D.N. bevat.

Hiervoor kan dus 3 lbs. lijnmeel of 2 lbs. soybeanmeal gebruikt worden. Gebruiken we echter graan, haver, bijv., als krachtvoer, dan hebben we meer ponden nodig, omdat graan lagere gehaltes heeft, en gaan deze extra ponden ruimte innemen van het hooi.

Een rantsoen met haver voor de bovengenoemde koe ziet er aldus uit: 11 lbs. goed alfalfa hooi, 50 lbs. cornsilage, 10 lbs. havermeel, 2 lbs. lijnmeel of 1½ lbs. soybeanmeal.

Hier zien we dus dat het graan voor het grootste gedeelte het hooi vervangen heeft en niet het krachtvoer.

Bekijken we nu de kosten van het eerste rantsoen ten opzichte van het tweede rantsoen, gebaseerd op de volgende prijzen: hooi $15.— per ton, corsilage $5.— per ton, havermeel $45.— per ton ($5.— voor malen), lijn- of soybean meel $100.— per ton, dan zien we dat het eerste rantsoen 37.5 cents per dag kost en het tweede rantsoen 50¾ cents per dag. Een verschil dus van 13¼ cents per dag. Dit berekend over 30 koeien een gehele winter is bijna $800.—, dus een aanmerkelijke besparing voor dezelfde resultaten.

Het gebruik van 16% dairy ration kan vergeleken worden met het gebruik van haver.

De verschillende concentrates die op de markt zijn, zijn af te raden daar de hoeveelheid verteerbaar eiwit in deze concentrates zeer laag is.

Soybeanmeal of linseedmeal zijn de meest aan te bevelen en de hoogstwaardige eiwitbronnen en gerekend naar de voederwaarde en verteerbaar eiwit verreweg de goedkoopste krachtvoeders.

Wel moet natuurlijk het toedienen van een goed vitamin-mineral preparaat niet vergeten worden, maar daar hoop ik in een volgend artikel op terug te komen.

Ex-farmer.
De Chr. Farmers Federation.

FOR AL' YOUR BOOKS:
BURLINGTON
BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

A. Hosmar, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.
Imported by: VAN's Imp. Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Voor al Uw
Verzekeringen
Auto-, Brand-, Ongevallen- en Ziekteverzekering
(met wekelijks inkomen)
en alle andere verzekeringen
Mac. Vanderhout
Insurance Agency Ltd.
795 KING STREET EAST HAMILTON, ONT.
PHONE LI 4-2837

NAAR NEDERLAND!!
Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:
VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

FOR COMPLETE SATISFACTION
When Buying or Selling Real Estate
CONTACT:
John Voortman
REALTOR
588 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
Phone 383-2157

Drukwerk nodig?
Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.
GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.
Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547-1488
547-1489

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over sexuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

CHRISTIAN CC COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

A UNIQUE PROFESSION

Landscape Architecture

When you are not too much in a hurry while driving your car, take a close look at today's factories, parking areas, schools and highways. Compared to a few decades ago, you will see the radical change. Before, landscaping was limited to private homes, but it was unknown in industrial establishments or public buildings. An architect was supposed to be concerned about the construction of a building, its usefulness. But no one expected from him to pay any attention to the surroundings. This picture has changed considerably. The dullness of many areas has been taken away thanks to the work of landscapers. Look at the design of flowerbeds and lawns, the choice of shrubs, the arrangement of ornamental trees; in many cases the surroundings have been made in unity with the building.

Landscaping offers a wide variety of possibilities. No matter which branch of the profession you take, is always aims to bring about the beauty of nature. This is fascinating both to men and women. No wonder that in landscaping you find hardly anyone who doesn't find satisfaction in the work.

The first requirement, of course, is that the landscaper should have a detailed knowledge of trees, especially ornamental trees, shrubs, flowers and plants. He must know their use, their habits, and their colour. The more he knows about it the better it is.

However, it is an advantage to know more than horticulture alone. If we see the layout of present-day industrial establishments or public parks, we can clearly see that the man or woman who designed it, must have had creative ability. This means that to advance in landscaping one must have an insight in the combination of colours plus some basic architectural knowledge. It is not necessary, however, that people without a university training or without the possibility to follow a university course have to shun away from

A beautiful specimen of landscape-architecture are the Butchart Gardens near Victoria, British Columbia.

Abraham's Sacrifice, 1935 — Museum Leningrad

(See also the article "Sensuality and Art" on next page.)

Landscape Architecture

(Continued)

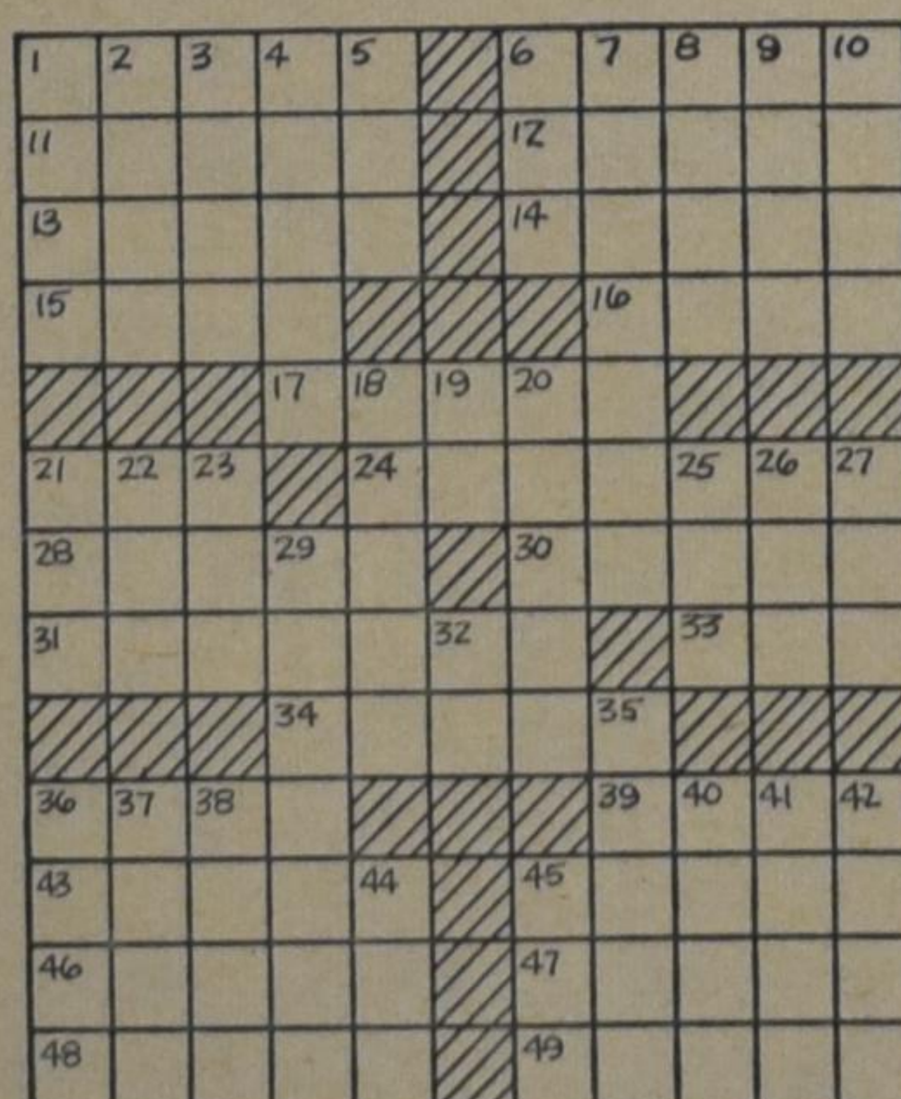
this profession. Here is a field in which almost anyone can find a satisfying position, provided, of course, that the basic requirements have been fulfilled.

Without exaggeration we can call a landscaper a creative artist. He can bring forth beauty where there is none as yet, or he can retain existing beauty. And it is to a great extent the landscaper himself who has the possibilities in his own hands.

Those who want to advance in the profession do well to contact either the Canadian Society of Landscape Architects (R.R. # 2, AURORA, Ont.), or the American Society of Landscape Architects. These societies are gladly willing to provide for all information pertaining to further study.

(See also picture story on pages 10B and 11A.)

Cross Word Puzzle

ACROSS

1. Boys' "club house"
6. Cant
11. Recess for a statue
12. Mingle
13. Marshal, as troops
14. Ablaze
15. A nobleman
16. Western Indians
17. Attempts
21. Siamese coin
24. Star of Scorpio
28. A cut of meat
30. Body of Moslem scholars
31. Periodic payment
33. Large wine cask
34. Constellation
36. Fall month: abbr.
39. Red deer
43. Dish
45. White bear
46. Flower
47. Shaped like an egg
48. Prophets
49. Concise

DOWN

1. Easy job
2. Employ
3. Measure of land
4. Map
5. Essential
6. Candlenut tree
7. Rejection
8. Courage: sl.
9. Monster
10. Golfers' aids
18. An appraiser
19. —— the know
20. Musical study
21. Land measures
22. Little child
23. Jap. fish
25. Soak flax
26. Ostrich-like bird
27. Polish river
29. Splash
32. Nickel: sym.
35. Push
36. Resorts
37. Otherwise
38. Crown of head
40. Winglike
41. Exclamation
42. To corner
44. Bitter vetch
45. Poker stake

SENSUALITY AND ART

Standards on Quicksand

by LOUIS M. TAMMINGA

There has been a time when art was not meant to please, but to elevate. Those were the days when artists did not expect wealth as a reward for their creative genius. Creative art itself was a reward which inspired the artists to loftier heights of achievement. Such artists are hardly found anymore. This is due to a subtle shift in standards and aims of art. Art which aimed at lifting man to the level of the serene sublime (by no means religious art exclusively) has found itself wholly out of tune with the ideals of our day. Art no longer seeks to accomplish an ideal among men, but it attempts to reach the masses at their own level. Mass media, such as press, theatres, books and television, undoubtedly play an important role in this sad process. Art has become a commodity that is being manufactured primarily for the market. This society has assured artists that there is no need anymore for them to starve. A big market beckons the amusement industry. The artist meets the increasing needs of this booming industry. Art is "manufactured" and since art caters to a market it cannot ignore the tastes of the market. The tastes of the market rise seldomly above the vulgar. The cycle is being completed at an appalling fast rate. Instead of elevating the masses, art is sinking to a level of the common herd. A new class or arbiters have entered the field of art. They are the commercial dealers. They determine what the people want, what the people need, and what, therefore, the artists should produce. They stimulate mediocrity and stifle authentic creativity.

It is one of the marks of a decadent society that the experience of a thrill has priority above genuine artistic effort. It has now become fashionable to relax, to be entertained, to be amused, and to "enjoy" art, which is no art. In actuality, however, the genius of true art, based on absolute standards, cannot as such be enjoyed sensually. The modern art-producer finds himself surrounded by a barrage of limitations. Popular art cannot do without the elements of the sensational and the stunning, since every sensual perception becomes progressively dulled. The artist's standards must be geared to utility, diversion and the stimulation of jaded nerves. As such it cannot claim a higher level than the circus and a glass of wine. The tastes of the public are ever changing. There is the tireless search for the "hits" and "best-sellers".

Television has more than any other means of communication undercut standards of beauty and substituted them for the spectacular and the exciting. It is a mark of utmost cheapness of a nation when it allows an impressive medium like television to be linked up with commercial advertising. Rembrandt and Bach are brought into our homes at the whimsical mercy of a soap factory. The boundary between the beauty of art and farcical amusement is slowly being obliterated in the minds of the blasé public.

In this respect it is tragically interesting to note the overt inclination today to picture the abnormal, the sick, the wharped and the insane on television, a pace already set in modern literature. A veritable stream of cheap and unwholesome psychology is poured by television into our livingrooms. In spite of popular sympathy, this same cheap psychology underlies most of the so-called medical story programs. Today the mistresses, the sexually abnormal, the insane, the psychopaths form the dubious heroes in novel and drama. Indeed, decay never stops when un-checked; this prevalent type of sensuous art is now doing its part in the disintegration of public morals. A nation which chooses to relinquish abiding standards cannot but follow the path that leads from ugliness via the pathological to ruin.

In the midst of it all there is the Christian community. This community may cherish standards of beauty and the exalted. This community may echo Kierkegaard's call: "Why are all of you so content to live in a cellar when there are rooms upstairs?" And some of them will catch it and begin to clamber out!

"THOSE WHO WRITE NEVER REALLY DIE"

(Comments on Calvin's **COMMENTARY ON HEBREWS AND I AND II PETER, W.** B. Johnston translation, 378 pages. Wm. B. Eerdmans Co., publishers; price $6.00.

Although four centuries have passed since his death, Calvin is still widely acclaimed as "the prince of commentators." Even the advances in scholarship have not dimmed his reputation in this field. Thorough, balanced and incisive are the explanations which he has given of the Holy Scriptures, without deviating in the least from his basic convictions that the Bible is the authoritative and reliable Word of the living God and that the Scriptures are to be interpreted by the Scriptures themselves. Now that these convictions are so widely repudiated, it is all the more surprising that today we are witnessing a revival of interest in and respect for Calvin.

A more sobering thought is that so many who claim to be Calvinists seldom read and refer to his writings.

Have we perhaps grown so accustomed to what he taught, that his brilliant and beautiful works cannot speak so clearly to us as to those who meet him on the printed page for the first time? Or is our loyalty to the truth which God gave him to set forth more than lip-service paid by those who are satisfied with mouthing traditional phrases and positions? Or is the situation among us even worse? Could it be possible that with the mouth we still honor Calvin, while we have really pledged our minds and hearts to propagate those views which have won popular acclaim in the modern world?

Such questions are especially pertinent, when reflecting on the fact that today Calvin is quoted with greater appreciation by those who openly disagree with him than within the confessional Reformed circles; that monographs on Calvin flow more frequently from the pens of non-Reformed than Reformed scholars; that Calvin's works are being studied and re-edited not so much by those who are supposed to be "issus de Calvin" but by men who differ more or less widely from his basic positions. Perhaps it is more than time that we begin to realize the rich heritage which the God of all grace has bestowed on us, lest we become guilty of bartering away our birthright for a mess of religious pottage devoid of Scriptural vitamins.

The above comments may seem to be a strange approach to a review of one of Calvin's commentaries. Yet how many Reformed people, both in the pulpit and the pew, really take Calvin seriously? Especially in the English language there are so few commentaries which can be unreservedly recommended as truly Reformed. It is therefore incumbent that we begin to spend a few dollars from time to time to purchase for our home and school and church libraries the basic works of John Calvin.

Not so long ago the Eerdmans Company has enriched the Christian world once again, this time by presenting this twelfth volume as a completely new translation of Calvin's commentary on Hebrews and First and Second Peter. It is in every respect a felicitous work. True to the original, it nonetheless expresses Calvin's own ideas, line of argument and conclusions in the language of our own day. The longer sentences have been broken up into their component parts. The strange words which at times confronted us in older and other translations have been replaced.

Much more important, of course, is the undeniable fact that the epistles here considered deal with some of those fundamentals of the Christian faith which are much discussed and debated in present-day theological circles. Here Calvin discusses for our benefit the significance of Christ's perfect priesthood, a point of peculiar importance in any discussion with either the Romanists or the modernists of several stripe; the relation between law and gospel, which is always in the forefront of any debate between the Reformed and fundamentalists who champion Baptistic notions; the uniqueness of our Lord Jesus Christ, which is the pivotal point for all true Christian thinking and living. To be sure, the commentary is not primarily polemical. Calvin was much more interested in setting forth the historic Christian positions in a positive way. Hence there is so much "doctrinal" meat here, but presented in such a way that even readers with an undeveloped theological taste and with a sensitive theological digestion can partake of this food Calvin was above all conscious of with great relish. For, you see, his calling to be a teacher of Christ's people. He sought to feed not so much the mind as the whole soul. Hence we discover throughout his uncanny ability to apply the Word of God to those who hungered and thirsted for soul-food. To read his comments prayerfully will stimulate growth in the grace and knowledge of our Lord Jesus Christ and in the cultivation of every Christian virtue. Here we are not tempted to intellectual gymnastics, demanded by the reading of the works of so many modern theologians and productive only of pride of mind; we are invited to set our souls to hear what our gracious God has to say to us. And only when this happens in our lives will we become wise unto salvation.

This introduction and invitation would be incomplete without mentioning the dedicatory epistle. This Calvin addressed in 1549 to Sigis-

ANSWER of last week's Cross Word Puzzle

A	D	A	M				R	A	P	S
B	E	L	O	W		R	I	V	A	L
L	L	A	M	A		O	G	I	V	E
E	R	R		D	E	C	I	D	E	D
			H	E	R	O	D			
S	A	G	E		A	C		F	E	E
P	L	A	Y	A		O	V	E	R	T
Y	A	M		Z	N		A	U	R	A
			C	A	I	R	N			
C	O	R	O	L	L	A		L	A	D
A	L	I	V	E		M	I	A	M	I
T	I	N	E	A		P	R	I	A	M
S	O	D	S				A	C	H	E

"THOSE WHO WRITE NEVER REALLY DIE"

(Continued)

mund Augustus, King of Poland, Grand Duke of Russia, Prussia and Lithuania, and Lord and Heir of Muscovy. Did you know that the ruler of those lands which today lie behind the Iron Curtain and are so largely enveloped in deep spiritual darkness was singularly attracted for a season to the evangelical faith? Read what Calvin had to say in this letter to challenge him to undertake for Christ's sake the true reformation in the lands under his sway. We cannot help but wonder what would have been the course of history in eastern Europe, if the initial interest of Sigismund Augustus had become full-grown and produced the much-desired fruit. But even more, how Calvin rises in our esteem when we learn to know something about his life and labors! Here was a man of God who dared to tell princes and potentates what was their duty to the Christ by whose favor alone they reigned. Preachers and professors might well emulate Calvin's fearlessness when speaking about man's political and social and religious obligations.

Of course, this volume will cost you $6.00.

Sad to say, so many would rather spend that amount on lesser things, possibly even occasionally on books and magazines whose worth isn't one tenth that of this book. But we can assure all those who buy this and other volumes in the same series that some quiet evenings spent with John Calvin's commentaries will be a delightful and deeply satisfying experience for the Christian believer. Then you won't think any more about the $6.00 which you paid for these pages. You will be in the company of one of God's greatest gentlemen. And such company is far better than that of the radio and T.V. stars or of the athletic heroes in some crowded arena.

— Peter Y. De Jong.

AN OLD STORY

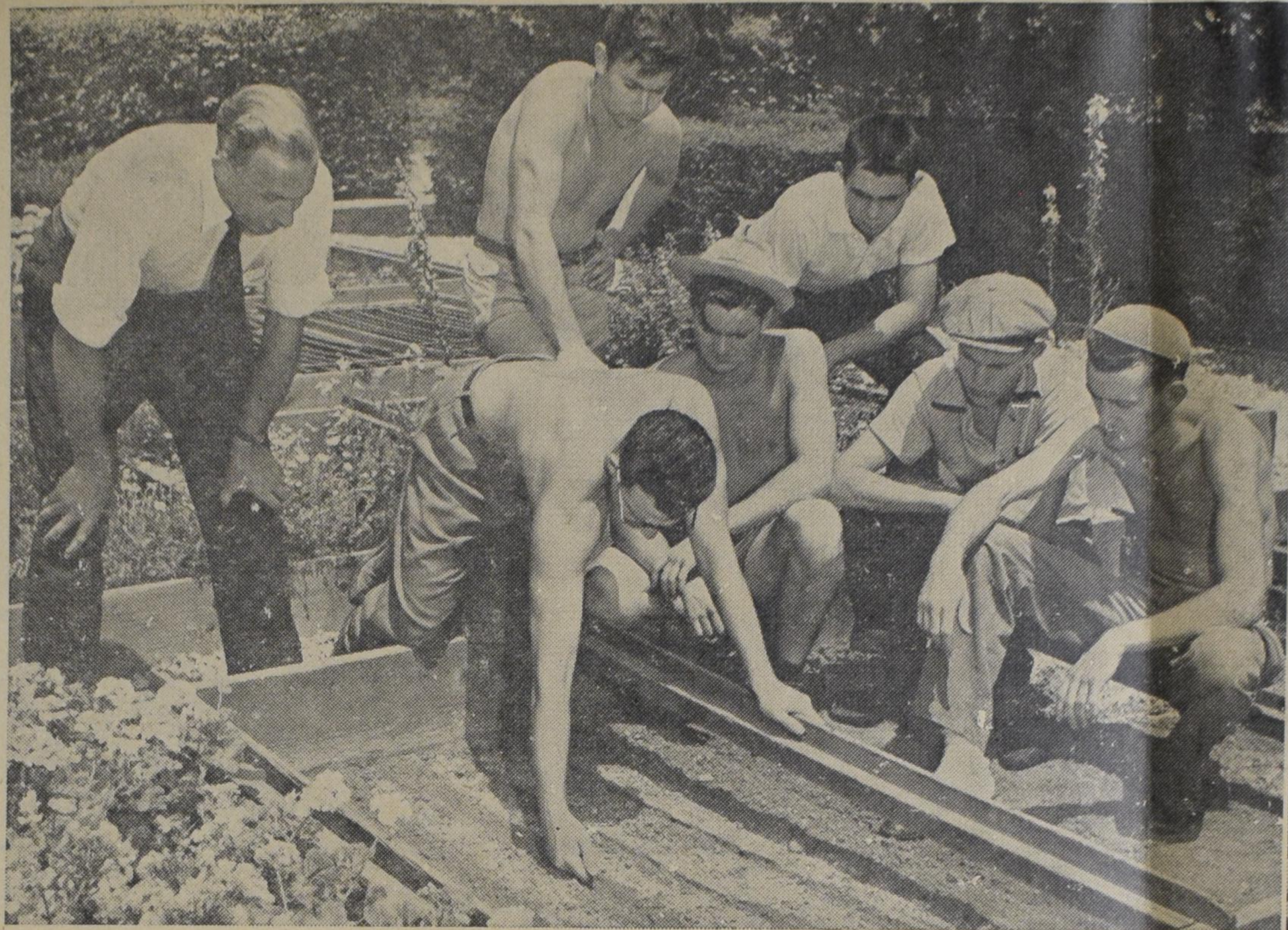
Strange that I did not know
him then,
That friend of mine
I did not even show him then
One friendly sign;

But cursed him for the ways
he had
To make me see
My envy of the praise he had
For praising me.

I would have rid the earth of
him
Once, in my pride.
I never knew the worth of him
Until he died.

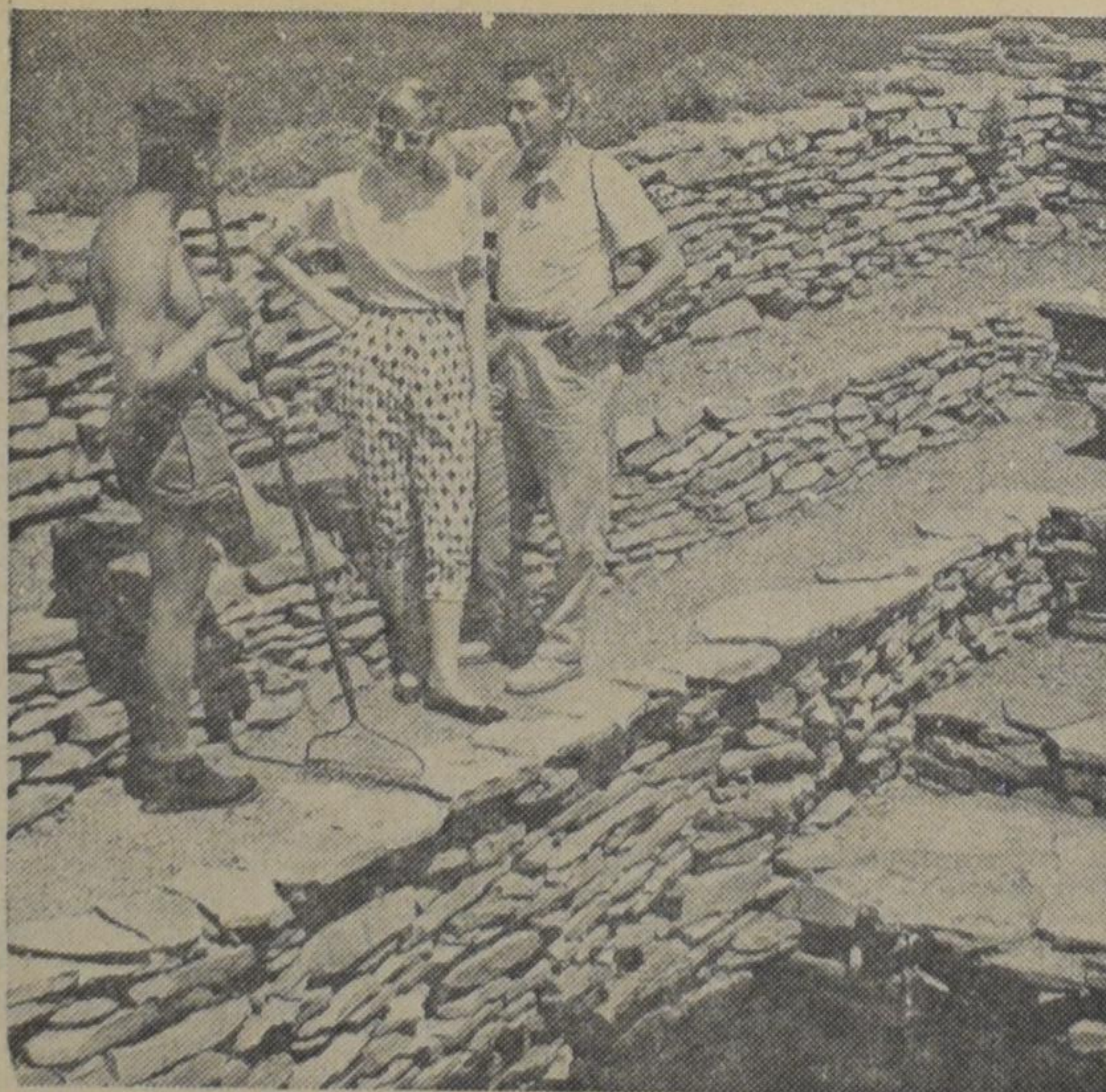
Edwin Arlington Robinson

N
Th

In the only school of its kind in North America, the Niagara Parks Commission School of Gardening, twenty-four apprentices are learning the "Art, Trade or Mystery" of planting, soil culture and landscaping. With the lush greenery of Niagara Falls' (Ont.) parks as their outdoor classrooms, these hand-picked students receive three years of theoretical and practical training in such colourful subjects as floriculture, horticulture and their allied sciences. Apprentices receive room, board and tuition free, and are paid a subsistence allowance varying with their seniority as students. Senior students are shown receiving expert guidance in proper seeding techniques.

In sch
of lea
Winte
session
Enroll
studen

U.S. tourists are among the thousands of gardening enthusiasts who visit parks each year to enjoy beautiful grounds and to pick up hints on gardening. Here, a holidaying couple from St. Louis, Mo., pause to chat with student beside "the sump", originally a farmer's quarry which, under students' care, has been transformed into beautiful rock garden.

Working day begins at 8 a.m. for students, and here they receive work assignments for the day from instructor Bert Bailey (right). In addition to working in school's extensive floral and ornamental gardens, apprentices occasionally get an opportunity to put in a few hours in greenhouse and formal gardens of the Niagara Parks Commission system.

Student
hours o
of the
demand
eagerly
city pa

Niagara Falls, Ont.

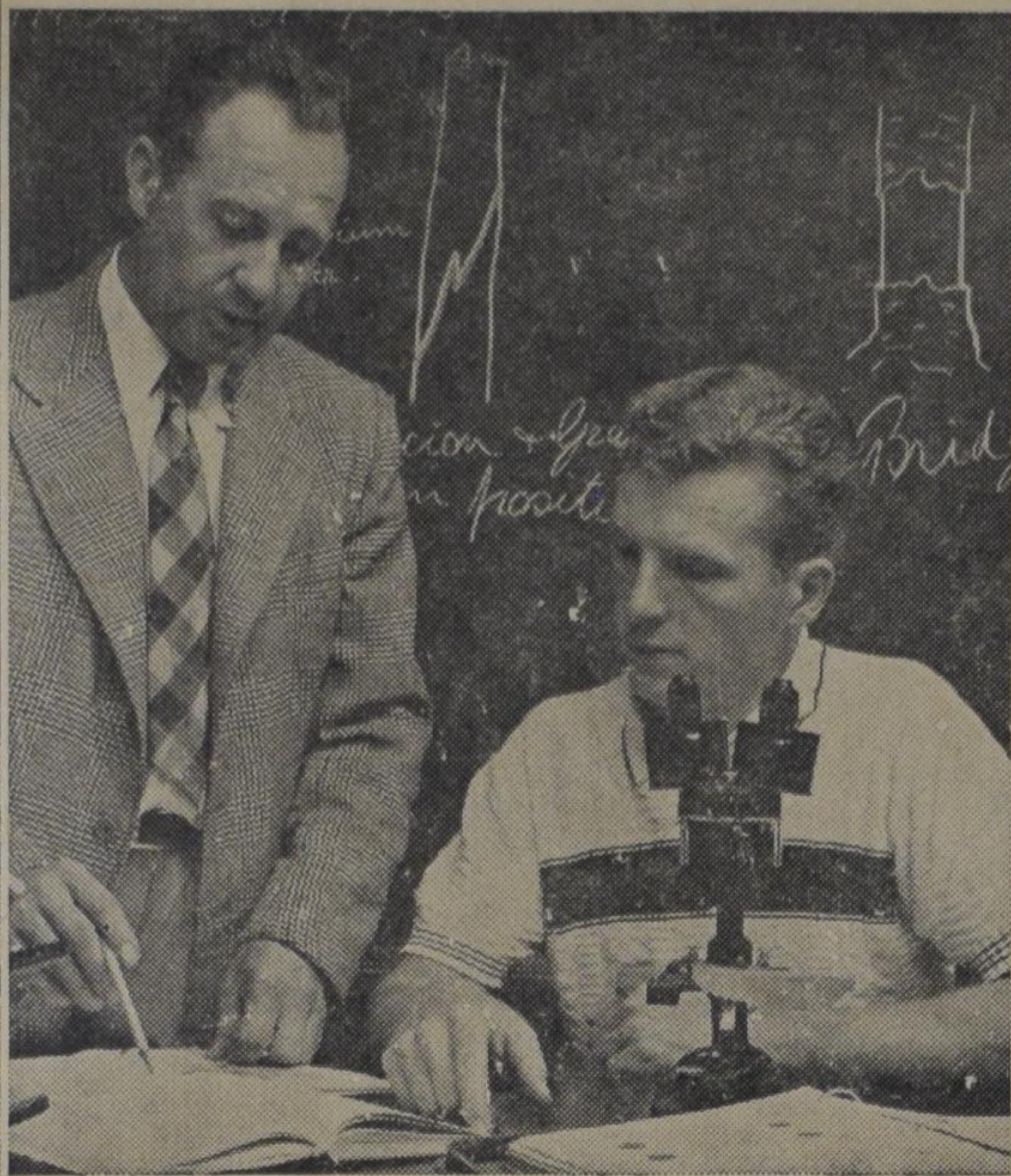
The Gentle Art of Gardening

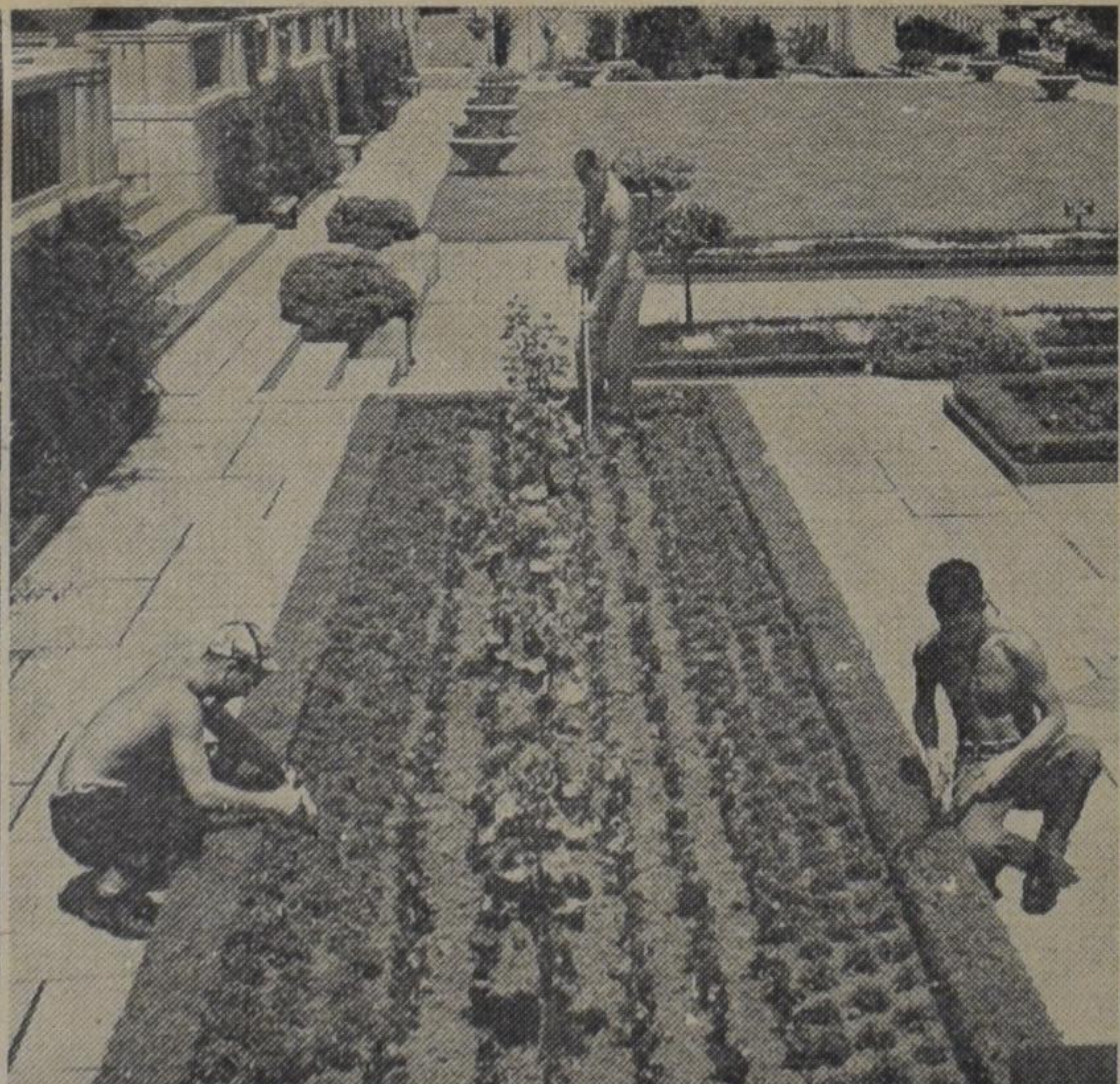
l training in such
iculture and their
room, board and
allowance varying
students are shown
eeding techniques.

ts, and here they
from instructor
king in school's
apprentices oc-
a few hours in
Niagara Parks

In school lab, students are shown examining specimens of leaf mining maggots as part of theoretical training. Winter months at the school are occupied with lecture sessions on botany, soil chemistry and plant diseases. Enrollment is limited to Canadians, with eight new students being accepted annually.

Students occasionally get an opportunity to put in a few hours of practical work in the beautiful formal gardens of the Niagara Parks Commission system. So great is the demand for skilled gardeners, that grads are snapped up eagerly by landscape-minded industries, universities and city parks departments across Canada.

National Film Board Photos by Chris Lund.

During off-hours, students relax or work on school projects in dormitory. Basic purpose of the 100 acre school, which opened in 1936, was to train qualified gardeners to work for Parks Commission. Since then, school policy has broadened, and today, graduates find ready employment with universities and civic corporations.

Corsages for their dance dates are no problem for these students, who expertly make up their own. School has a well-rounded sports and social program, supplies each student with free membership to the Y.M.C.A. for swimming and gym classes. School was established in 1936, has since gained top reputation in both U.S. and Canada.

Dr. P. Y. DE JONG Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE GOSPEL OF MARK

No. 24

THE SAVIOR-KING UNVEILS THE FUTURE

(Mark 13:1-37)

SETTING (vs. 1-4)

Throughout the ages men have always hoped for a glimpse into the future.

In a sense this in understandable. Deep within us lies the instinct for self-preservation. Men seem to sense that to be forewarned is to be forearmed. Yet in this present sinful world the desire to know the future is inextricably interwoven with sin. Men want to know the future, in order that they may, if possible, control the circumstances to their personal advantage. Theirs is the desire to live without a complete confidence in God who always remains in control.

We can understand the disciples' desire to know something about the future. They were aware that, because of Christ's coming and the reaction of the Jewish people to His person and preaching, cataclysmic events of the one sort or another would take place. Especially in his parables Jesus had referred at least indirectly to these. More than that, they knew that Christ would suffer and die. Hence a sense of insecurity ate away at their hearts. Remember in studying this passage that Christ is not providing answers to some abstract, impersonal questions concerning the future. He is speaking directly to their spiritual needs.

Christ's farewell of the temple is here mentioned. (vs. 1) Never again would he set foot on its broad and beautiful pavement or teach in its cloistered porch. No mention is made, however, of the deep emotions which must have welled up within the Savior's heart. He knew the bankruptcy of the temple with its priests and sacrifices. He had come to his own, but his own had not received him. Therefore "their house" would be left to them desolate.

The disciples, however, did not seem to sense this. Apparently reaching the mount of Olives, when they sat down with our Lord, they were overwhelmed by the glory and grandeur of those buildings which they had just left. Hence the statement of one of them. (vs. 1) To this Christ makes reply. Not one stone shall be left upon another. Now four of the disciples (perhaps the others had already left for Bethany by this time) ask him some pointed questions. Study the parallel accounts in Matthew 24 and Luke 21:5-36. They ask about these signs which shall appear before these come to pass. In the other accounts these questions are expanded to include questions about Christ's return and the end of the world. Also in Mark's account mention is made of those events. Here, then, we have Christ giving instruction to some of his disciples about the future.

What must be remembered above all is that Christ is not interested in giving them a time-schedule of coming events. He does not seek to satisfy their curiosity. He senses what is their deepest need. They and all those who shall believe on him through their gospel preaching must be strengthened for the awful days which shall come. Therefore this entire passage is really an **exhortation to faith.** Only in the way of complete trust in Christ will they be able to endure and gain the victory. Hence Christ tells them (and his church of all ages) only that which is necessary to know for their comfort and salvation — no more and no less! Compare Mark's account with those of Matthew and Luke. What are the similarities? What are the differences? Is there any real discrepancy? How would you explain the differences of detail? Should we be concerned about the future? What does the Bible have to say about fortune tellers, etc., and those who consult them? Do you think our preachers neglect the doctrine of the last things? Of what specific value is predictive prophecy for the believing church?

A. **Faith is required by our Savior-King** (vs. 5-13)

1. Christ is busy answering the questions of his disciples. Yet he answers in a unique way. Rather than listing all the events which shall take place, he challenges the faith-life of those who hear. Not idle curiosity but a desire to grow in faith should prompt us to study the doctrine of the last things.
2. Note the three admonitions given in this section. "Take heed that no man lead you astray." (vs. 5) "Be not troubled." (vs. 7) "Take heed to yourselves." (vs. 9) In the light of this deeply spiritual demand to **exercise faith** Christ now mentions what will take place. What does each of these admonitions mean? Why specifically these three? Note how and which events are linked to each. Why may Christians never be afraid of what is going to take place? Prove your answer from Scripture.
3. Notice the first of the coming events listed by our Lord. False teachers seeking to lead his people astray. Which are some of these today? How can they be resisted successfully? Now mention is made of "wars and rumors of wars." How are these linked up with Christ's coming and the end of the world? Does this include all wars? Then too mention is made of revolution, civil war, earthquakes and famines. List some of these events which have taken place within the past year or two. Can you show how these also are preparing the way under Christ's sovereign control for his blessed return? What does all this teach us as to the right way of assessing the daily news? What has it to do with the strengthening of our faith? Wouldn't it be easier to believe in Christ, if everything in this world remained more calm and stable? Explain.

B. **Faith is tested by our Savior-King** (vs. 14-27)

1. Now Christ speaks more specifically about things which shall shortly come to pass. Some of these seem to have reference to the temple destruction, while others refer to the end of the ages. Why these two perspectives? Is there any relation between the destruction of Jerusalem and the end of the world? Explain.
2. The **abomination of desolation** refers to that false worship (the O.T. references are to idolatry) which brings desolation on the church. In Jesus' day it had almost become a technical term, so that his disciples knew what was meant. It appeared in the days of the Maccabees; again at the time of the destruction of Jerusalem, and will finally show itself in final form in Antichrist who shall enthrone himself in the church. (II Thess. 2:4) Explain this term as found in Daniel 9:27 and 12:11. Thereupon instructions are given to the Christians for the time when this shall appear just before Jerusalem's fall. Trace what happened just before and during 70 A.D. when Jerusalem was destroyed. Notice here how faith accepts at face value what God prophesies and acts accordingly by using means. Explain how the Lord had **shortened the days.** What does this mean? For whose sake is this done? Why? Again warnings are sounded against being led astray. Who are the elect? Can they be led astray? If not, what is the sense of this warning?
3. Now Christ more specifically emphasizes the end-time. Which signs shall appear? Explain their meaning. Show how the world as the dwelling-place of man becomes disturbed by man's sinfulness and consequently by God's wrath. These signs are the prelude to Christ's coming in glory and the great day of judgment. Why is Christ called the **Son of man** here? What is meant by **the gathering of the elect** by the angels? Who are angels? What is their ministry? Why do you suppose the church today so often neglects the doctrine of the angels?

C. **Faith is illustrated by our Savior-King** (vs. 28-37)

1. Christ was not interested primarily in outlining the events to come. His concern was to awaken a response of faith by which his people can live victoriously and hopefully in even the darkest days. This is plain not only from the practical comments interwoven throughout the discourse. It is plain also from these two parables which close the discourse. Here again we are reminded of faith-in-action. What is true faith? Which are some of its chief characteristics? How can we know whether our faith is true, saving faith?
2. The first parable of fig tree calls upon faith to discern the signs of the times and live by them. We are to live in waiting anticipation of Christ's return. Every day brings us closer to his return. How can we cultivate such an attitude? What does it mean that **this generation** shall not pass away until these things have come to pass? Did Jesus refer just to people then living? Notice also the strong emphasis on **my words shall not pass away.** Show how the Christian is always safe and joyful and hopeful when he trusts what God says.
3. The second parable emphasizes the same truth from a slightly different aspect. Our waiting for Christ requires faithful, diligent working at the assignment given us. Notice the variety of assignments given. Notice also the duty of the **porter.** In what sense must the whole church be ready for the return of **the lord of the house**? In which sense is Christ Lord of the church as his house? Why do you suppose Christ didn't tell the disciples and us precisely when he would return? How will watchful and working waiting for Christ strengthen our faith?

LET'S PLAY CHESS

Editor: Mr. C. Hess.

REMARKS

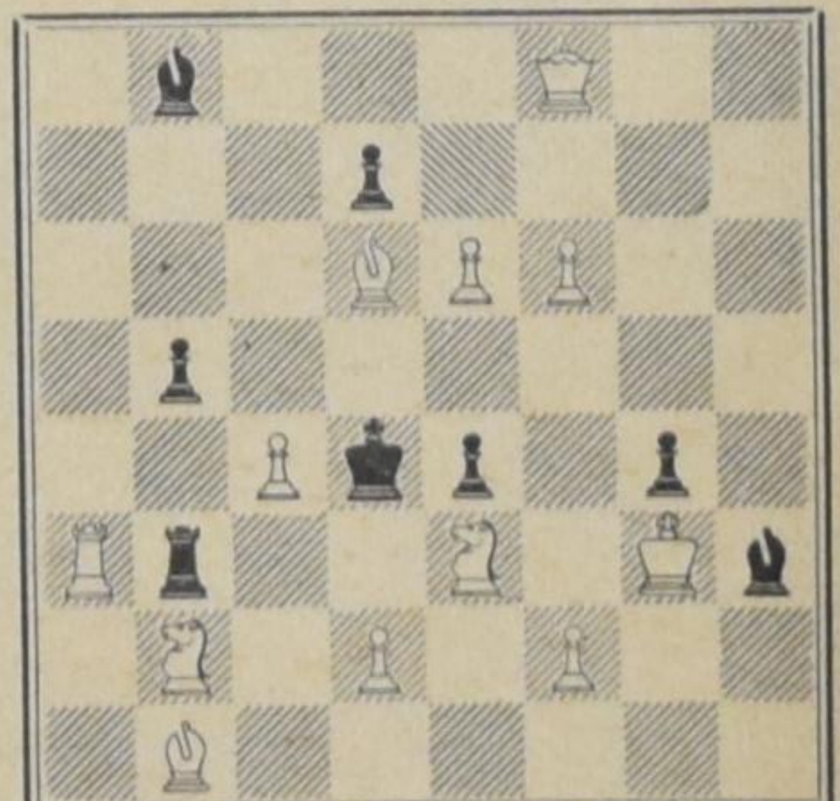
Hearty congratulations go to Mr. R. VanKooy, who reached the top. I hope you will soon receive your prize which will be sent to you by the publisher. This time three new contestants joined our circle. Our ladder game is gradually becoming a success. I appreciate very much that A. Schuitema and M. Visser started again after they were dropped from the ladder because of rule c, 2, last line (see our leaflet). The ladder shows much tension, at the top as well as in the lower regions.

CORRESPONDENCE

G. VanB. You are right in your criticism. The solution of No. 94 (Sparke) should read 1. N-B2. This was clearly a printing mistake. Because there seems to be some trouble with No. 97 (Howard), I publish that two-mover again.

No. 97

Black: 8 pieces

White: 12 pieces

(Continued on page 12B)

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(28)

"And you," Jansie looked up at the tall, young sweetness of the body of the girl, "you're beautiful, Chris. Just plain beautiful!"

Chris stole an involuntary glance over her shoulder, then flushed as she met her own eyes in the mirror.

"But you," Jansie's voice deepened with earnestness, "have to live the way your folks was, and the kind of a family you've had all your life. You've got no such body as mine to put up with, Chris, but you are going to have to face things the way they are for you, just the same way I've had to face 'em." She paused, and in the silence about them R. P.'s snores rose and fell in the quiet house, and outside, on the prairie, a sleepy bird complained at the moon. "It's kind of like living in houses, each one of us in a different kind. We didn't have no choice about those houses, and the kind of lives we was born into, either! But Chris," and her voice was husky with feeling, and the dark eyes were deep upon the girl, even if we wasn't born to have the things about us the way we want them, we don't have to let the outside of us make the inside all bitter and ugly and twisted! We can be just as straight and as beautiful and clean as we want to be — inside!"

Chris made a small movement and her young face was thoughtful and a little sad.

After a long moment, Jansie went on. "No," she said slowly, as if talking to herself, "your house ain't ugly like mine, Chris. I guess," she smiled wryly, "that you might say that folks has left your backyard all messy with their trash. And as long as you stay where folks know who you are and where you come from, some men will look at that trashy backyard behind the pretty house and decide that the inside of the house is full of sneaking nastiness and trash! Some men is just made that way, Chris, and," she sighed with a kind of weariness of the very fact of life, "you'll just have to remember it, Chrissie, and live with it!"

"It's not fair, though." Chris' voice was tight with tears. "I'm just like any other girl, Jansie. I want things nice, and— and right, too!"

Jansie's answering smile was strangely gentle. "I know," she answered softly. "I ought to know, Chris!"

And for a moment, for the first time in her young life, Chris came out of the terrible self-absorption of youth to understand another's suffering. "Oh, Jansie!" She ran across the space between them and flung herself into the crippled woman's arms. "I love you so! And I will be good, just like you want me to be, I promise! And I'll study hard and — and —"

Jansie hugged the girl, then, pushing her away, she blew her nose with a brisk snort. "Never mind, Chris." She grinned a little. "Don't commit yourself too much. You might bite off more than you can chew!"

* * *

"It isn't that I'm trying to run your business, Jansie," Miss Templeton's gray eyes were anxious on the crippled woman, "but, somehow, someway, a girl as brilliant as Chris should manage to go to college!"

She paused and in the silence that followed her words, they could hear the desultory clang of R. P.'s hammer coming from the shop. Late spring sunshine shone bright through the small, clean window panes of Jansie's kitchen. Outside, the spring-green prairie closet to the shanty.

Jansie was silent for so long that Miss Templeton moved uneasily and spoke again, her tone apologetic. "I — I suppose that you've been counting on Chris' helping out here with your family when she finishes high school," the English teacher suggested. "I know that you have sacrificed a great deal to keep her in school this long, but —"

Jansie stopped her with a small gesture of negation. It ain't that, Miss Templeton," she said slowly. "I ain't so much counting on Chrissie to help us unless she just wants to, but well —" she hesitated and the teacher was surprised to see a slow flush rise up in the dark, wizened face, "It's just that I hadn't never thought none about college! I reckon it just never come into my mind! Does Chrissie want to go?"

Miss Templeton nodded eagerly. "I'm sure she does," she answered quickly, "I talked to her about it as soon as I realized that she would be entitled to several scholarships because of her being valedictorian of her class. You see," she explained, "several colleges here in the state give such honorary scholarships for high scholastic ratings. And I'm sure such a brilliant girl as Chris has proved herself to be, could get work to help with her clothes and board." She leaned forward, her gloved fingers tight on her purse and her gray eyes compelling on Jansie's. "If she could just manage one year, Jansie, then she could get a temporary certificate and teach in a country school. After that," she went on earnestly, "she could go to school summers, and eventually get her degree. Teachers are in demand since the war, and salaries, even in the country districts, are better than they've been."

"I see —" Jansie's voice was thoughtful, but her dark eyes were bright upon those of the teacher. "And do you think Chrissie could be a teacher?"

"Of course she could!" Miss Templeton's voice deepened in response to the joy of the crippled woman. "Chris can be anything, Jansie! She's beautiful and sweet and has a fine mind —" Then, sensing that she had accomplished the purpose of her errand, she arose. "I must be going," she said gently. "I know this is a big decision for you, Jansie, and may mean a sacrifice —"

Jansie's hunched frame shuffled beside the visitor toward the door at the top of the smithy steps. She stood for a moment beside Miss Templeton, her eyes looking down into the dimness of the smithy, and her dark face was inscrutable.

"You think it over," Miss Templeton said again, holding out a courteous hand. "If it can be managed —"

Jansie touched the smoothly gloved hand of the teacher with long, shy fingers. "I don't have to think it over, Miss Templeton," she answered, and her head was turned away, toward the shop, and her voice came muffled. "I don't have to think it over!" The dark eyes came around to look up into the eyes of the teacher. "If Chrissie can be something like that, she's going!"

And as the English teacher walked down the steps, and through the smithy, out into the slanting light of the late afternoon sun, a deep certainty was strong within her, that Chris would go to college. And there was within her, too, a wondering at the inexorable determination that she had seen in the passionate dark eyes.

After the teacher had gone, Jansie sat down in Annie's old rocking chair, and tried to control her trembling. Chris going to college! It was almost too much to hope.

After a while, unable to stay in the shanty with the swelling magnificence of the thoughts, she took up her faded sunbonnet from the nail behind the door, and went down the smithy steps.

R. P., who had seemed oblivious to the arrival and departure of the teacher, looked up from his work. He did very little shop work now, even less than he had ever had before, but a few small jobs for the poorer tenant farmers came his way now and then. And as she stood looking at him now, out of her new sense of perception caused by her joy, Jansie saw that he was getting the crumbly look of a very old man.

"Where you going, Jansie?" he asked, and his hammer stilled on the anvil as he asked the question. "Where you going before supper this way?"

Jansie paused. "Just walking," she told him. "I'll be back before Chrissie comes in. She's practicing for the graduation exercises."

R. P. turned back to his anvil, but he did not raise the hammer. There was something on his mind. "She'll be all done with schooling pretty soon now, won't she?" he asked. But he did not look at Jansie.

Jansie stood, waiting, but she made no answer.

R. P. did not seem to notice her silence, but went on talking, half to himself, and half to her. "I shore miss your maw—" he told her.

Still Jansie did not answer, but her dark eyes watched him.

"We ain't been to Cowtown nor nowheres, since—" he went on, and he was watching her from the corners of his eyes, "since your—"

"No, and we ain't going no more, neither" Jansie's voice broke in coldly. "I ain't going on no more of them trips."

(To be continued.)

The best advice you can get!

Christian Marriage

by Rolf L. Veenstra

The author gives a clear picture of the Biblical standard of marriage, and as he does so he lists many suggestions to direct those who contemplate the same. He is ever alert to the evil forces in modern life that seek to undermine this Divine Institution. As you read the book you are moved to realize the beauty of marrige relationship and the great responsibility such a relationship lays upon those who contract it.

There are 180 pages in this volume and they contain some of the wisest counsel on the question of Christian Marriage we have ever read . . . We would like to see a copy of the volume in the hands of all young people contemplating matrimony."

"The Evangelical Christian"

"Without hesitation we heartily recommend it to our young men and women.

Young people who are contemplating marriage and who pray that their marriage may be a successful one will greatly benefit by reading this book and join us in thanking its author for writing it."

"The Young Calvinist"

$ 2.90

Order your copy today!

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

BILL LOMP HAD A PARTY

We have some very nice friends, who are very dear to us. Well, really, I guess that as a sanitation department worker, you can't expect too much, but we are well blessed with quite a few friends.

Many times these friends can be a great asset, because after church we generally invite a few people over or we get invited someplace else. Now that we're married, we like that a lot, because before marriage we felt much happier being left alone. Usually, we will talk about what the minister has said or what he should have said, in fact, we, as a rule, manage to tear his whole sermon apart. Sometimes I get the impression that we know it better than the minister.

However, one Sunday morning, we were invited to a birthday party for Anne Lamnaans, who is the wife of George Lamnaans. They are friends of ours. Well, it was quite a surprise for us because we hadn't been invited to a party as yet, and especially now that we were going to meet more young couples like us.

We had two weeks to prepare for the party, and prepare for it Gertrude did. Of course, all of a sudden Gertrude needed a new dress. There was a lovely one in the Eaton's catalogue for the low, low price of $39.00, but after looking at our budget, we realized that we only had $35.00 left. Gertrude then had the great inspiration that we could easily do it if we took $4.00 out of our church budget envelope, which we had already set aside for next Sunday. At first I agreed, but then I started to think. Was it right? Must we actually take $4.00 out for a dress, and give less to the church? Somehow, this didn't click in my mind. So I took my proposal to Gertrude:

"Honey, I don't really think it's right to take out that money."

Right away she was in tears. "Boo-Hoo! You just don't love me anymore, and must I always go in rags?!," etc. etc. . . .

It took a lot of tears and persuasion before I got Gertrude off the idea of taking out those $4.00. So finally we came upon the bright idea: "Why not make a dress?"

So then we went to Metro, the big department store, and looked at patterns. There are at least ten big books full of patterns. There are more patterns than anybody could ever make dresses. The chore now was to pick a special one. The particular dress pattern Gertrude had in mind was, to my knowledge, not in the books at all. She wanted one with a semi-low V-neck, 3 buttons, a zipper at the back, three-quarter length sleeves, and a whole host of other qualifications. We saw all types of patterns — party dresses, cocktail dresses, formals, semi-formals, casuals, and then yet all types of different fashions. Oh, we stood there for at least three and a half hours, and finally she chose the very first pattern in the very first big book, and it has since convinced me that there are still many things in married life that I don't understand.

Gertrude is real smart when it comes to sewing. But this particular dress seemed different. She put one sleeve on backwards, she sewed the zipper across instead of up and down, the left shoulder was higher than the right one, and then to top it all off, she forgot to leave an opening for the neck, sewing that all up too.

And so it soon was the night of the party. I was home extra early. I really wanted to take a good bath because sometimes I really feel bad if even a little bit of the Sanitation smell sticks with me. So I filled the bath tub full of real hot water. My eye spied some of Gertrude's many, many bottles on her perfume counter. Now, why couldn't I take some of her sweet smelling stuff and throw it in the bath, then I could kind of get rid of one smell with another. I looked over the assortment. "Evening in Paris, — no; "Sweet Violets" — no; "Charmant" — no; "Irresistible" — no, that wouldn't do either. Finally I settled for some stuff called "Hypotique," for that ravishing bubble bath. The bottle was full, and since I didn't know how much to throw in, I figured that half a bottle would do it. I sniffed the water, hummm, not good enough. Why be stingy, I thought, with the result that the contents of the whole bottle went in.

That really did it! The smell was so hypnotic that I just about fell over backwards; it sure did the job! Man, anybody ten feet away could smell that perfume.

Anyway, all slicked up, descended on our friends. The first thing George said when we had been in the house only a few minutes was:

"Boy, the ladies certainly have strong perfume on these days!"

I could have gone through the floor. I turned all colours of the rainbow. I was wishing the evening was over. Luckily, a young woman sitting beside me had on about as much perfume as I did, so I wasn't too uncomfortable.

The party didn't really start off with too much of a bang. First, we sat around drinking coffee, then we had a bit of small talk with our neighbours. We sang a few Dutch songs, and soon we were doing the "Stoelendans" (Musical Chairs). I tried to run around as fast as possible, so that the smell wouldn't follow me too much, and as a result I was the first one out.

The party then got into another one of those lulls, so George told a few jokes. At first, I laughed, but the joked seemed to get more off-colour all the time. Before long, they were just downright filthy. I felt very uncomfortable, and I didn't laugh at all. It was making me really mad. These were the same people who sat in church with us, who were able to tell you all about the sermons, and yet when we were all together, they had to have jokes like that, in order to keep the party "alive."

Suddenly I couldn't stand it any longer. I stood up, not even caring about my smell any longer, grabbed Gertrude by the arm, and stalked out.

That night we told God about it.

"Father, wilt Thou also be with us as Christian friends. Teach us to bridle our tongues, so that they will be used only in Thy service."

BILL LOMP.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

(Continued from 11B)

JANUARY LADDER

Names / Problems	92	93	94	95	Sub-total	Previous	TOTAL
Points	3	2	2	2	9		
R. VanKooy, Guelph, Ont.	3	2	2	2	9	88	97 Winner!
F. Tolsma, Vauxhall, Alta.	—	2	2	2	6	77	83
E. H. Langendoen, St. Catharines, Ont.	0	2	2	2	6	75	81
J. Byl, Burnaby, B.C.	3	2	0	0	5	63	68
A. Guillaume (II), Toronto, Ont.	0	2	2	2	6	62	68
E Smit, Bowmanville, Ont.	0	2	2	2	6	61	67
H. Postma. Port William, N.S.	0	2	2	2	6	60	66
J. Wierda, Winnipeg, Man.	0	2	2	0	4	39	43
J. Heikamp (I), Burlington, Ont.	3	2	2	2	9	32	41
H. Geerlof (I), Smithville, Ont.	—	2	2	2	6	32	38
J. Binnema, Rocky Mtn. House, Alta.	—	2	2	—	4	32	36
J. VanDam, Redcliffe, Alta.	no answer (1st)					30	30
Dr. T. VanDeursen (I), The Hague, Neth.	—	2	2	2	6	22	28
M. DeJong (I), Stirling, Ont.	3	2	0	2	7	9	16
W. Triemstra (I), Ottawa, Ont.	3	2	2	0	7	7	14
W. F. Stokdijk (I), Old Barns, N.S.	0	2	2	2	6	4	10
C. Bruinsma, Goderich, Ont.	3	2	2	2	9	New, welcome	9
R. Teschow, Toronto, Ont.	0	2	1	0	3	4	7
G. Heebink, Brantford, Ont.	0	2	0	0	2	5	7
J. Hengeveld, Woodville, Ont.	0	1	2	0	3	3	6
G. Bloemendal (I), Toronto, Ont.	—	2	2	2	6	(93)	6
G. VanBelle, Toronto, Ont.	0	2	2	2	6	0	6
A. Schuitema, Barrie, Ont.	—	2	2	2	6	lost all points	6
P. Zijlstra, Brantford, Ont.	—	2	0	0	2	0	2
J. VanBurik, Paterson, N.J., USA	0	2	—	—	2	New, welcome	2
B. DeJong, Greensville, Ont.	0	2	0	0	2	New, welcome	2
M. Visser, Duncan, B.C.	0	2	—	0	2	lost all points	2
D. VanderKooy, Hamilton, Ont.	no answer (2nd)					1	1
J. Westendorp, Aldergrove, B.C.	no answer (2nd)					0	0
P. Bakker, Edmonton, Alta.	no answer (2nd)					0	0